

חג הפסח תשע"ז

צדקת הישועות

שנ"י הופת הצדקה "צדקת ארץ ישראל"

והוא
סגולה
לכל דבר

יו"ל ע"י:

"צדקת ארץ ישראל"
מרכז מוסדות בעלזא בארץ ישראל

מוקד תרומות 24 שעות:
1800-76-76-76

המוקד העולמי:
972-722-656-222

פקס: **0722-656-223**

אימייל:

222@belz.org

עיצוב:

פוקוס פרסום והפקות
02-63-66-700

תודה מיוחדת ל:

הרב משה פרוש - המבשר

הרב יונה פרידמן

ר' ישראל לוינגר

ר' יהושע קליין

ר' שמחה רובינשטיין

ר' מרדכי גליק

ר' שמעון יוסף לוי

ר' אברהם משה שפירא

עריכה לשונית:

ע. דויטש

SPONSERED BY:

Made in USA

שירות חדש לציבור אנ"ש:

מוקד תרומות
24 שעות ביממה

בכל עת,
בכל שעה,
בכל מקום.

1800-76-76-76

והוא סגולה לכל דבר

מוקד הקופות החדש:

1-800-76-76-76

ברכת תודה ותהילה

לראשי גבאי קופת הצדקה "צדקת ארץ ישראל" די בכל אתר ואתר המתמסרים בכל לב לטובת ממלכת התורה והחינוך בארץ ישראל במסירות נפש ובגבורה עלאית יום יום, שבוע אחר שבוע, מידי חודש בחדשו, בקביעות ובעקביות מתוך הוקרה והכרה אמיתית לתורה ולומדיה

הלא הם כל אחד בשמו הטוב מיוחד ומבודד:

גבאי צדקת העסק הר"ר ישראל צבי בדנשטיין הי"ו	ירושלים - הר"ר חיים מנחם פירד הי"ו
ארה"ב - הר"ר יוסף פולק הי"ו	בני ברק - הר"ר עקיבא אלבוים הי"ו
מונטריאל - הר"ר יהושע גרינוולד הי"ו	אשדוד - הר"ר נחמיה אלבוים הי"ו
אנטוורפן - הר"ר יוזף בדגד הי"ו	תל אביב - הר"ר ישכר דוב שכטר הי"ו
לונדון - הר"ר אברהם נתן גרויז הי"ו	חיפה - הר"ר הלל גרינוולד הי"ו
מנשסטר - הר"ר ישעי' בדא"י זויסמן הי"ו	בית שמש - הר"ר מאיר יצחק כהנא הי"ו
ציריך - הר"ר הלל שמואל קליין הי"ו	קרית גת ונתניה - הר"ר שלמה פנחס קופמן הי"ו
וינה - הר"ר שמואל גוטמן הי"ו	קוממיות - הר"ר דוב צבי לנדאו הי"ו
אוסטרליה - הר"ר בנימין שטרסר הי"ו	צפת והגליל - הר"ר ג' משה נתן רכניצר הי"ו

לעולם לא נדע להעריך את ההקרבה, המאמץ והעמל הרב הטמון במלאכת קודש זו. בקיץ ובחורף, בשרב וברוח עזה, בחום לוחט ובכפור, מה רב חלקם וזכותם במאות אלפי דיבי רבבות של שעות תורה ותפלה, חלק כחלק יאכלו פירותיהם בעולם הזה, והקדן קיימת לעולם הבא צדקתם עומדת לעד

וכאן ההודמנות להוקיר ולהודות לשבח ולפאר לאלו הגבאים האמונים על איסוף הצדקה בעת התפלה

עם קופות הצדקה "צדקת אברהם"

{לשמו ולזכרו של החסיד המפואר הרה"ח ד' אברהם שרגא מינסקי ז"ל בן הרה"ח ד' יחיאל שמעון בן ציון ז"ל} האוספים פרוטה לפרוטה מציבור מתפללי השטיבלך ברחבי הארץ ה"ה ראשי הגבאים

הרה"ח ד' שלמה דייזמן שליט"א	הרה"ח ד' עקיבא אלבוים הי"ו	הרה"ח ד' הלל גרינוולד הי"ו
הרה"ח ד' ישכר דוב שכטר הי"ו	הרה"ח ד' ישי שלום זובר הי"ו	הרה"ח ד' פישל גרינוולד הי"ו
	הרה"ח ד' יהושע דייזמן הי"ו	

ואיתם עמם הגבאים הנעלים הפזורים בכל המניינים, ה"ה

הרה"ח ד' שלום אהרן מנהיים הי"ו	הרה"ח ד' שמואל משה יאקאב הי"ו	הכה"ח שמעון ארנפלד הי"ו
הרה"ח ד' יהושע נחמן הי"ו	הרה"ח ד' יהודה יואל לוי הי"ו	הרה"ח ד' משה גלנדואר הי"ו
הרה"ח ד' ישראל משה פיליפ הי"ו	הרה"ח ד' אהרן מאנן הי"ו	הרה"ח ד' יצחק אלימלך גרינפלד הי"ו
הרה"ח ד' יעקב יצחק פריד הי"ו	הרה"ח ד' אברהם מושקוביץ הי"ו	הרה"ח ד' עמרם דירנפלד הי"ו
הרה"ח ד' שאול קליין הי"ו	הרה"ח ד' אביגדור יו"ט מושקוביץ הי"ו	הרה"ח ד' אהרן שלום חריטן הי"ו
הרה"ח ד' הרשל רוטנר הי"ו	הרה"ח ד' חיים ברוך מנדל הי"ו	הרה"ח ד' חיים יהושע טייטלבוים הי"ו
הרה"ח ד' מאיר צבי דובינשטיין הי"ו		הרה"ח ד' אהרן מאיר טרום הי"ו

ובחדא מחתא נשגד ברכה מיוחדת להני גבאי "צדקת התורה" בשיבותינו הק' בארץ ישראל המזכים את הבחורים היקרים בזכות הגדולה להיות חלק מתומכי התורה על ידי תרומתם בקופות הצדקה האישיות זכותם גדולה עד מאוד, אמן

ברכה מיוחדת קובע לעצמו העסקן הדגול העומד לימינינו בכל עת הר"ר **יוסף אביגדור מילר שליט"א** וב"ב תחי על הסיוע והתמיכה תמיד בכל עת

מקום של כבוד מיוחדים אנו לטובת האחים הנאמנים הר"ר **שמואל זנוויל זויס** ואחיו עמו הר"ר **יוזף זויס** הי"ו על עזרתם האדירה בכל עת לטובת הקופה הקדושה אך טוב וחסד ירדפכם כל ימי חייכם בהצלחה וסייעתא דשמיא

בברכת חג פסח בשד ושומח

אלונו יצאנו ממצרים / יו"ר הארץ

אלונו יצאנו ממצרים / מנכ"ל

ב/הנהלת מרכז מוסדות בעלזא

ג"א מצטרף בהוקרה רבה ובהערכה גדולה עד למאוד

ידובנא מילא רייזן

הקופה הקדושה על שולחן הטהור

"על כל חסיד בעלזא להנהיג לעצמו, שבכל מאורע, שבת ויום טוב, כשהשמחה במעונו או בכל דבר ומאורע שעובר עליו, הריהו משלשל צדקה לקופת המרכז. בביתו, בחנות, ברכב, בכל מקום יציב את קופת מרכז המוסדות, המעמידה מוסדות תורה בארץ ישראל, והוא סגולה לכל דבר".
(מדברות קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א באסיפת מנהלי המוסדות בקודש פנימה, אדר"ח אלול תשס"ג)

את ההתחברות והקשר של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א במיוחד עם קופה קדושה זו, תמיד בכל עת.

היה זה כאשר אחד מאנ"ש מחו"ל הר"ר מ. א. ל. שיחי' הגיע לארץ ישראל וביקש להיכנס לקודש פנימה, להגיש פתקא דרחמי לפני כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א. ושמע כי ביום רביעי הבא מתעתד מרן שליט"א לקבל את החתנים העומדים לפני נישואיהם, וכיון שכך חשב כי אולי יתמצל מזלו ויזכה אף הוא להתקבל בקודש.

וכך הוה, לאחר המתנה ארוכה, נקרא ר' מ. א. להיכנס לפני ולפנים, וטרם היכנסו בעודו עומד כפסיעה לפני הדלת, היה עד למחזה נפלא ביותר. מרן שליט"א ישוב על כסא קדשו, מחפש ובורר 'קוויטל' מסוים מתוך ערימת ה'קוויטלעך' הגדולה שעל שולחנו, וכאשר עלה ה'קוויטל' המבוקש, נשתנו פני כ"ק מרן שליט"א, וראו על צורת קדשו בחוש כי ענין קשה עומד על הפרק וטורד את שלוותו. מרן שליט"א התרכז ב'קוויטל' זה, הביט בו ארוכות, כאשר כולו אחוז שרעפים.

אחרי כמה דקות של מתח וחרדה, שהורגשו היטב בחדר, קרא מרן שליט"א לגבאי ונאמן ביתו, הרה"ח ר' אליעזר וינד שליט"א, וביקש ממנו להביא לפניו את קופת "מרכז מוסדות בעלזא". מרן שליט"א שלשל סכום כסף לקופה ונשא תפילה חרישית.

ושוב לקח מרן שליט"א את ה'קוויטל' לידו, התעמק וקרא בו ממושכות, עד שחזרו פניו הק' למסבירות ורגועות כמקדם, אז נקרא ר' מ. א. לגשת...

העד הנאמן, ר' מ. א. כאשר מסר את אשר חזו עיניו, הפטיר ואמר בהתרגשות: "ניתן היה להבחין, כי אחרי נתינת הצדקה הייתה הרגשה של 'יודע אני שהוא מקובל', מעין דברי רבן יוחנן בן זכאי (ברכות לד, א), שכעת, אחרי נתינת הצדקה, הישועה קרובה וקלה יותר...".

אינו דומה שמיעה לראיה!

החסיד בכלל ובעלזער חסיד בפרט, יודע כי ביום שעולה אל הקודש, בהיכנסו אל רבו בקודש פנימה, להיפקד בדבר ישועה ורחמים. היום הזה הוא יום של הכנה דרבה, הכנה של תשובה והתעלות, אחר כל ההכנות, אחר הרהורי התשובה הקבלות הטובות להבא, בהיכנס החסיד אל רבו, יודע הוא כי ברגעים אלו יזכה להיפקד בדבר ישועה.

רבוה"ק לדורותיהם, בעת קבלתם את עדת קדשם כל הימים, היה על שולחנם הטהור מונחים קופות של צדקה, בזכות הצדקות פעלו ישועות, והשפיעו השפעות טובות לקהל עדתם, ולכל איש ישראל.

גם בימינו אנו, בהיכנס אדם בכלל ובפרט בעלזער חסיד אל הקודש פנימה, בבואו להזכיר עצמו לישועה, על השולחן עליו נערמות בקשות ותחינות לישועות. על השולחן שעליו נאמרות הברכות והאיחולים מפי קודש הקדשים מרן שליט"א, ניצבת ועומדת תמיד קופת צדקת ארץ ישראל, של מרכז מוסדות בעלזא.

אף בימים מאירים בהגלות האור הגנוז לצדיקים, ימי חנוכה דהאי שתא, ראו ראינו כולנו איך שלמול נרות הקודש שעליהם נאמר: "הרגיל בנר הויין ליה בנים תלמידי חכמים, שנא' כי נר מצוה ותורה אור", הונחה קופת "צדקת ארץ ישראל" עפ"י הוראת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, תוך הפרשת צדקה למול הנרות הללו שקודש הם, נראה הקופה מפיצה אורה.

ועיני כולם ראו את הנהגתו הקדושה של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בעת שמחות בית בעלזא הריהו מפריש ממון מיוחד לכבוד השמחה הגדולה במעונו.

סגולת תורת ארץ ישראל, היא הסגולה הנכונה, לזכות בזכותה, להמשך הארת התורה לדורות עולם. מתוך שמכוחה צדקה זו, מתקיים ומתפתח עולם התורה בארץ ישראל, כך יזכו עיניהם וליבם של כל בני ישראל, להאיר באור הקדושה.

לפנינו סיפור מופלא ששלח לנו אחד מבני החבורה, הממחיש

למען תספר

פתח דבר

'ויסדתיך בספירים', ע"י סיפורי אמונה והשגחה פרטית וסיפורי אמונת צדיקים, יכול האדם לייסד בלבו ובלב צאצאיו יסוד חזק לעבודת ה', לאמונה וליראת שמים. (מרגלית בפיהם של צדיקים)

בהתרגשות אנו מניחים היום קובץ ראשון מסוגו, לקט נבחר מסיפורי אמונה וישועה שהתקבלו במערכת קופת הצדקה של "מרכז מוסדות בעלזא" בארץ ישראל, בעשור השנים, תשס"ה - תשע"ה, שאנשים סיפרו על עצמם שנתנו צדקה ונושעו.

ידועה תשובתו של אחד מגדולי ישראל כאשר נשאל פעם על אמיתות סיפורי הפלאים המכונסים בקובץ "שבחי הבעל שם טוב", ואמר: "מי שאינו מאמין בהם - כופר, מי שמאמין בהם - פתי, צריך להאמין שלאור קדושתו של הבעש"ט הק' אכן יכולים היו סיפורים אלה כולם להתרחש במציאות".

ואמנם אין באפשרותו של איש להוכיח כיום בבירור איזה מן הסיפורים אכן התרחש במציאות, ודאי שאין להתחייב לגבי נכונותם של כל פרטי העלילות כי כל מי שיד לו ב'עולם המעשה' נוכח לראות כי לעיתים אותו סיפור עצמו מיוחס בו זמנית לכמה מגדולי ישראל ויש סיפורים שגם אם גרעין אמת להם, הרי שבמרוצת הדורות ניתוסף להם נופך, ולעיתים נופך על נופך, פרי דמיונו של הסופר המספר, שהוא הפך להיות גם היוצר המייצר...

ברם, שונים הם בתכלית השינוי - דינם ומצבם של הסיפורים אשר בקובץ לפנינו.

כולם, ללא יוצא מן הכלל, הם סיפורים בני ימינו ודורותינו, שסופרו ע"י בעל המספר עצמו שעמו התרחש הסיפור המופתי, בדרך כלל מכלי-ראשון ולפעמים קיבלנוהו מעדות קרובה ומהימנה, והשתדלנו לברר עד כמה שידנו מגעת.

אמנם, לא אצל כולם יש עלילה מרתקת, או סיפור מפותח יוצא-דופן בחלקיו, ואדרבא, לא חיפשנו להדפיס כאלה, אלא הבאנו דווקא מגוון סיפורים 'פשוטים', מחיי היום יום של כולנו, כגון אבדות ומציאות, שידוכים וישועות, דירות שנמכרו או נקנו, פקקי דרכים שהוקרו ודרכים עמוסות שלפתע נסלל מעבר נקי, רכבים שהגיעו לכתובתן לאחר ייאוש ואי מציאת הכתובת, פקקים שנעלמו וקנסות שנמחקו, ועוד אלפי סיפורונים, אשר יהודים מאמינים ראו ישועות בזה אחר זה בזכות האמונה והצדקה, וכפי שאנו מאמינים בני מאמינים כי השגחה פרטית היא בכל דבר קטן, ואפילו עלעל בודד הנושר מן האילן - גם הוא נופל בעיתו ובזמנו כפי שנגזר עליו מן השמים כמאמרו המפורסם של הבעש"ט הק' זי"ע, הצד השווה בכלם הוא המעשה של אמונה שבו, אשר תחילתו בצדקה וסופו בישועה.

את הכוח להרבות בסיפורי ישועת ה' - כולנו מכירים ויודעים בחשיבותו. עוד מימי גאולת מצרים הצטווה משה רביא מהימנא לצוות על ישראל: למען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים וגו' וידעתם כי אני ה'. חלק

די שמחה הויפטקווארטיר

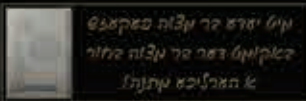

מיר שטעלן פאר עטליכע פעקעזשעס:

15% פראצענט אראפ
פון דער דער נצוה חזרה'ס ארדער!

גאנצע משפחה באקומט 10% פראצענט
אראפ פונעם ארדער!

20% פראצענט אראפ
פון דער חתן'ס ארדער!

מיט יעדע דער נצוה פאקעזש
באקומט דער סדר נצוה חזרה
א האבליכע מתנת!

חג כשר ושמח

WILLIAMSBURG
178 Wallabout St.
718.330.1700

BORO PARK
1411 39 St.
718.435.4750

MONSEY
16 Melnick Dr.
845.678.8624

LAKESWOOD
418 Clifton Ave.
718.506.1100

BETTER MENS GARMENTS

בלתי נפרד מעבודת החינוך לדורות הבאים הוא באמצעות סיפור, מעשה שהיה, וככה עשו חכמינו הקדמונים, כפי שאנו מזכירים זאת מחדש בכל ליל פסח, כשהיו מספרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית, וכבר דרשו צדיקים, כי באו התלמידים ואמרו להם הנה השפעת סיפור כבר היתה בנו, עד שאנו כבר משיגים אפס-מה בגדלות הבורא יתברך שמו, ואנו מוכנים ומזומנים לקבל עלינו עול מלכות שמים בקריאת שמע ישראל.

וכמה וכמה סיפורים יש, שעצם הסיפור והחזרה עליו היא לבד מעוררת את רצון בשמים כפי הידוע ומפורסם מצ' דיקים, וכמו שאמרו על מגילת אסתר כי בכל פעם שקוראים אותה מעוררים מן השמים רחמים ורצון, וכן כתב הרה"ק בעל נועם אלימלך בספרו הקדוש (תחילת פר' בא): "היות כשהקב"ה ברחמיו עושה נס לישראל פעם אחת ונוקם להם מאויביהם אז נתעוררו הרחמים ומועיל אפילו לעתיד בכל דור כשישראל צריכין להנקם מאיזה שונא העומד עליהם להכבידם בעול שררה או מלך אז הקב"ה עושה נקמה בו כיון שכבר נתעוררו אותן הרחמים בענין כזה וזהו ולמען תספר כו' אשר התעללתי במצרים, וכשתספרו זאת - תעוררו אותם הרחמים וינקם לכם מאויביכם לבל יוכלו היצר לכם כלל והבן", היינו שסיפור מעורר רחמים.

ולכן משורר דוד המלך ומעורר אותנו "זכרו נפלאותיו אשר עשה מופתיו ומשפטי פיהו", שיש לזכור נפלאות ה' בכל דבר ובכל ענין, גם בדברים הכי גשמיים ופשוטים, גם כשאנחנו ממהירים לבנק או לחנות ואנחנו מייחלים בלב למצוא אותו פתוח או למצוא את מה שאנו מחפים ורוצים לרכוש, גם שם עלינו להתפלל, וזכות הצדקה תועיל בעז"ה, באי מונתנו התמה, וכפי ששלח מאן-דהוא בדרך צחות, כי מעולם לא האמין כי הסגולה הזאת עובדת, והחליט להפריש צדקה כדי שיזכה ל...האמין, ואכן, מאז שנתן צדקה כמה פעמים - האמין בזה וראה ישועות - - -

והדבר הזה הוא מפתח של חיזוק האמונה לנו ולבנינו, ועד כמה זה חשוב ביותר בדורות הללו, דורות בעקבתא דמשיחא, שהאמונה עומדת למבחן השכל של פורקי עול, ועלינו להגביר כוח הקדושה כוח התמימות והאמונה, כפי שהיו אבותינו ואמותינו, ולהראות קבל עם ועולם, כי גם בימינו אנו, תפילה מועילה ויחד עם פרוטה לצדקה, נעשים דברים עצומים בסגולת כוח וברכת הצדיק, וכשאדם מתפלל הוא נענה, שנאמר 'קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת'.

*

סיפורי אמונה בהשגחה פרטית, דווקא מתוך פשטותם אתה בא לידי גדלותם, מתוך ההחלטה הפנימית של האדם בעת צרה ובכלל הזדמנות, לומר תפילה קצרה על שפתיו, ומתוך הרגל פנימי מובנה, ידיו מוליכות אותו אל קופת הצדקה וכמאליו הוא מפריש לשם פרוטה אחת, מטבע אחד של צדקה המביא לידי ישועה.

וזה אם תרצו החידוש המרעיש. לא מדובר בסכומי עתק ואין בזה ענין דווקא להתחייב ח"י פעמים סכום כזה וכזה וכדומה. קופת הצדקה הסגולית הזאת יכולה היא שתרחה גם בסכום קטן וסמלי, בזכות התורה ולומדיה, בזכות זכרוננו של אותו תנא אלוקי רבי מאיר בעל הנס שהקופה הזאת היא לזכות שמו ונשמתו הרוממה, ופרוטה לפרוטה מצטרפת לחשבון גדול.

כוחם של עמלי תורה, היא זו שהופכת את הקופה לקדושה וחשובה, כי זכות תלמוד תורה היא כנגד כולם, וכל אחד שיודע כי הכסף הקדוש הנאסף בעמל וזיעה בקופות הצדקה בדרכים, במשרדים ובמקומות עבודה וכמובן בבתי כנסיות בתלמודי התורה ובישיבות הקדושות, מגיע בסופו של דבר לאותם אלפי לומדי תורה קדושים יקרים וטהורים, לפרנסם בכבוד, להחזיקם ולהחיותם, ואין לך דבר גדול ומכובד יותר מזה, וזכות זו מעל הכל, כמאמר חכמינו ז"ל במי דרש (קהלת רבה) על הפסוק "שלח לחמך על פני המים", א"ר ביבי אם בקשת לעשות צדקה עשה אותה עם עמלי תורה שאין מים האמור כאן אלא דברי תורה שנאמר הוי כל צמא לכו למים".

להשלמת הלוק תלמד לומר שְטוּרְלִינג

STÜHRLING
ORIGINAL

ירושלים: בית השעון - שטיינהויז רחוב שור משה 1 רמות ב' ירושלים טלפון: 02-5863225 | אילן פרל רחוב שמואל הנגיד 3 טלפון: 02-625-4256 | מרכז האלקטרוניקה והשעונים רחוב הישיבה 4 טלפון: 02 - 5370677 | גולד דיימונדס רחוב בן הלל 4 ירושלים טלפון: 077-542-0343 **בני ברק:** פרץ תכשיטי מעצבים רחוב השומר 28 טלפון: 03-5782634 **רמת גן:** ענק השעונים רחוב הרצל 73 טלפון: 03-6727080 **ראשון לציון:** תכשיטי רוטשילד רחוב רוטשילד 35 טלפון: 03-9647882

היבואן הרשמי: קבוצת עשר ועשרה בע"מ טלפון: 072-224-3665

ועל כולם, ברכתו הטהורה של רועה ישראל נאמן כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, אשר בייסוד ה"מרכז" בשנת תשס"ג, ייסד להם קופת-צדקה שתלווה את האדם בכל מקום ובכל זמן, בְּטָבְעוֹ מטבע-של-ברכה בלשונו הזהב: **"והיא סגולה לכל דבר"**. לכל דבר, כפשוטו ממש. לישועה לברכה ולהצלחה.

ולהווי ידוע, כי קופה זו היא מנהג עתיק מימים ימימה, וכפי שכתב התשב"ץ בתשובותיו (ח"א ס' קמ"ב קמ"ח): "כך היה מנהגם מזמן התלמוד שהיתה להם קופה מיוחדת לקבץ בה ממון לתלמידים לפרנסם דרך כבוד".

אמור מעתה: כל המרבה - באיכות ולא דווקא בכמות - הרי זה משובח, כלומר בצדקה סגולית מה שקובע הוא: האיכות. היינו, הכוונה, הקביעות, המעשה, לכונן את סדר-יומנו כך שיתחבר יחד עם הצדקה כחלק בלתי נפרד מאורח חיינו, המנהג והמעשה היא העיקר, והיא זו המחוללת שינוי לטובה. יוצאים לדרך? מטבע לקופה, לפני מבחן? מטבע לקופה, בטרם סיום שידוך? מטבע לקופה, ערב עסקה או קניה? מטבע לקופה, עומדים לקנות או למכור דירה? מטבע לקופה, נחת מהילדים? מטבע לקופה, מציאת אבדה? מטבע לקופה, שהחתונה תעבור בשלום וללא עגמה? מטבע לקופה, יוצאים לרופא? מטבע לקופה, מחכים לקבל תשובה או התקדמות? מטבע לקופה, ועוד כהנה, כפי שכל אחד מכיר ויודע בעצמו על עצמו.

*

יש קופות רבות חשובות ומיוחדת, אבל יש את הקופה הגדולה, המפורסמת, של "מרכז מוסדות בעלזא" המפרנסת אלפי לומדי תורה, אשר נושאת בקרבה סגולה אדירה וקדושה שטרם היתה כמותה. ברכת הקודש של "סגולה לכל דבר" מאז נשמעה - נודעת ונפוצה במהירות לכל ילד וילדה בקהילתנו הקדושה, מן ועד באר שבע ברחבי הארץ וברחבי תבל. האמרה שיצאה מפי הקודש העלתה את הקופה לבחינה גבוהה, והיא הפכה להיות המלווה הנאמן של כל אחד בכל עת, כאשר הוא זקוק לחן ולהצלחה ולישועה, הוא משתמש בה.

וכבר הבטיחו לנו חכמינו ז"ל כי צדקה לעמלי תורה משתלמת תמיד, כמאמרו של ר' יהושע בן לוי (שהש"ר ו, כו) "כל מה שישראל נגזזין מעמלן ונותנין לעמלי תורה בעולם הזה, לטובתן הן נגזזין ונחלפין להם, ומרבין להם עושר בעולם הזה ושכר טוב לעולם הבא".

אמונה כידוע אינה ניתנת להסבר, ורק כל אותם אלפי אנשי שלומנו, נערים עם זקנים, יודעים ומעידים יותר מהכל, כי אכן סגולה זו, שהיא הרבה יותר מסתם סגולה, עובדת, ועובדת חזק. בכל תחום, בכל זמן, במעברי גבול אוקראיניים או בטיסות טרנס-אטלנטיות, בתורים לקופות חולים או בדלת חדרם של משגיחי ישיבות, בכל מקום ובכל זמן, הסגור לה הזאת חיה וקיימת, וזו עובדה בדוקה ומנוסה.

מתוך אותם אלפי מכתבים וסיפורים שנשלחו, נמסרו, נכתבו או סופרו בע"פ ובטלפון, בחרנו מתוכם חלק בלבד כולל מכתבים ששלחו ילדי-חמד ובחורי-יקר תלמידי ישיבותינו הק' דחסידי בעלזא מרחבי תבל, וזאת למודעי כי נותרו בגנזינו עוד אלפי סיפורים שכאלה שחזרו וסופרו שוב ושוב בהתרגשות, גם אם לא הונצחו כלל. בנוסף, מתוך רצון לשמור על אותנטיות ומקוריות כמעט לא שינינו את הנוסח כפי שהתקבל (אלא בתיקון טעויות ושיפורי לשון קלים וכדו'), וזאת לשמור על חן המכתב ועל התרגשותו, ולמסור את הדברים כהווייתן הראשונה, ככתבם וכלשונם.

*

עלינו להודות לכל אלו העושים כל השנה במלאכה, ה"ה גבאי הצדקה די בכל אתר ואתר, בבתי הכנסיות בכל יום, בישיבות הקדושות, וכן מתקיני ומרוקני קופות הדרכים ברחובות ובכל מקום בו מותקנת קופת קודש מציונו הקדוש של מלאך ה' כ"ק מרן מהר"א זי"ע במרומי הר המנוחות ועד ציונו של כ"ק מהר"ם מבילגורייא בעיה"ק טבריה, וכל העסקנים יחד עם כל אלו שטיפלו בהוצאת הקובץ הזה, מתחילתו ועד סופו. יבואו כולם על הברכה, וזכות זיכוי הרבים תעמוד על ידם להיוושע בכל מילי דמיטב ובכל משאלות לבם לטובה ולברכה.

*

נסיים איך לא בסיפור מופתי, מלא אמונה ולימוד לדורות, שסיפר הרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע שסיפר לתלמידיו

מה שהיה במחיצת רבו, אור שבעת הימים, הבעש"ט הק' זי"ע.

"הייתה זו שבת רגילה אצל הבעש"ט", פתח המגיד וסיפר, מיד לאחר סיום תפילת ערבית במוצאי שבת, עוד לפני ההבדלה, נכנסה אישה אחת לחדר שבו התפללו הבעש"ט ותלמידיו. "רבי, אתה מוכרח לעזור לי!" היא קראה בבכי מר. "אני צריכה בדחיפות כסף כדי להשיא את בתי ואין בכיסי אף פרוטה!" הבעש"ט הק' האזין לדבריה ואמר כי אכן יש לעזור לה, ולאחר מכן הורה לכל התלמידים להכניס את ידיהם לכיסם ולתת כל כסף שימצאו שם למען המטרה החשובה. למרבה הפלא, הכסף שמצאו בכיסיהם התאים בדיוק לסכום שהאישה אמרה שהיא זקוקה לו.

"עתה אמרו לי", חתם המגיד את סיפורו הקצר, "מהו הלקח שיש ללמוד מסיפורו זה של הבעש"ט?"

תלמיד אחד הביע את דעתו: "הסיפור מראה את כוחותיו הפלאיים של הבעש"ט. למרות שהאירוע התרחש כמה דקות לאחר יציאת השבת - ולאף תלמיד לא היה כסף בכיסו, כמובן - חולל הבעש"ט נס כדי לעזור לאישה המ- סכנה".

"יש לנו סיפורים רבים שמראים את יכולתו של הבעש"ט לחולל ניסים", ענה ואמר המגיד. "לשם כך אין לנו צורך דווקא בסיפור הזה".

"אבל כאן היה זה נס כפול - לא זו בלבד שהבעש"ט גרם לכסף להופיע באורח פלא, אלא היה זה הסכום המדויק - עד לקופיקה האחרונה", נענה תל- מיד אחר.

שוב הגיב המגיד שלא חסרים סיפורים הממחישים ניסים מדהימים, גם כפ- לים ומכופלים, שחולל הבעש"ט הק' בקדושתו העצומה.

תלמיד שלישי ניסה גם הוא את חלקו: "ברור שהבעש"ט מסוגל לחולל ני- סים מופלאים. אך הבעש"ט יכול היה לגרום לכל הכסף להופיע בכיסו שלו, וכך לעשות את המצווה הזאת בעצמו. אך בגלל אהבתו הגדולה לזולת, הוא רצה לחלוק מצווה זו עמם וכך גרם להופיע בכיסיהם של כל הנוכחים. אני חושב שזהו המסר של הסיפור".

"אם יורשה לי לומר", חתם לבסוף המגיד, "אני סבור שהסיפור הזה עיקרו אינו עוסק ברבינו הבעש"ט הק'. אני חושב שסיפור זה הוא אודות גדולתם של תלמידיו. אף שהשבת זה עתה הסתיימה ולאיש מהם לא היה כל כסף, לא פק- פקו לרגע קל, כולם באופן טבעי הכניסו את ידיהם לכיסם כי כך ציוה הרבי, ועשו כהוראת הרבי באמונה שלמה, ולכן לא פלא שאכן נמצא הכסף בכיס בגדיהם..."

בברכה שנזכה לחזק עמוד האמונה ואור התורה
ע"י צדקה וישועה, ולרומם קרן התורה והחסידות,
ולעשות רצון צדיק דורנו בשלמות, כהכנה לגאולה
שתבוא במהרה בימינו ברחמים נגלים אמן וכן יהי רצון

"יצאתם בזול. חיברנו את האצבע ותפרנו את כל השאר"

העסק שלי, הממוקם בפאתי בורו-פארק שכונת מגוריי, התחיל בכלל ממשהו קטן שהניב רווחים נחמדים לצרכי ביתי. עם הזמן והביקוש, הרחבתי את פעילותו, השקעתי בצידוד חדשני והוספתי עובדים. כיום מתפרנסים ממנו כמה משפחות מאנ"ש די צרכם, וגם אני שכרי אינו מקופח, תודה לקל.

העובדים ה"היימישערס" מועסקים בדרך כלל בעבודה הנקייה. עבודות משרד, ביצוע הזמנות, שליחויות ועוד כהנה, ואילו העבודה הפיזית הרצינית מוטלת על הגוי שלי, ג'ימי. מדובר בהפעלת מכונות ענק רעשניות, תוך נקיטת אמצעי זהירות מחמירים. המכונות, עם היותן מעוטרות בתו התקן האמריקאי, עלולות לגלות סימני אלימות במקרה שמזלזלים בכבודן ואין מקפידים על כל אמצעי הזהירות הדרושים.

ג'ימי הגוי שלי, הוא בחור חסון, לא חכם גדול וגם לא טיפש קטן. מפעם לפעם הוא מדלג על אי אלו הוראות בטיחות טרחניות מדי לטעמו, מה שמקפיץ אותי משלוותי. אבל לרוב הוא הולך בתלם ועושה עבודתו נאמנה.

יום אחד, תוך כדי עבודה רוטינית שלוה, נשמעת שאגה אדירה מכיוון החצר. אני מזנק ממקומי אל החלון, וכמעט קופץ ממנו שתי קומות במטרה לקצר את הדרך. ברגע האחרון אני מתעשת, מסתובב, פורץ בריצה ובתוך שבע שניות נמצא למטה, תומך בזרועו של ג'ימי ומצטרף ליבבות הכאב שלו. אוווווו אוהההווו ייווההווו!!! כף ידו נוטפת דם. הוא כמעט מתקפל לשניים. "מיי פינגר!" הוא צורח כמטורף, ואני מבין כהרף עין את המשמעות: המכונה. ובכן, היום הוא לא חבש את כפפות הפלדה. והרי התוצאות: אצבע אחת כמעט קטועה, השאר מצבן אינו ברור עדיין.

בידי האחת אני ממשיך להחזיק בידו ובשנייה מזעיק את אייזיק, איש הצלה וידיד קרוב. "אייזיק", אני זועק אל המכשיר, "אס או אסו!" מרדכי לצדי, מזמין אמבולנס, ואני נלחץ בכפליים. האצבע שלו היא צרה מיידית, אבל העסק שלי... אוהו, זו עלולה להיות צרה לטווח ארוך. ג'ימי אינו מבטוח!

אייזיק הבטיח להיות כאן בתוך ששים שניות. זהו פרק זמן סביר, שמאפשר לתמונות לרוץ בראשי: ג'ימי מגיש תביעת נדיקין בהיקף עצום, העסק שלי נכנס תחת משקפי המגדלת של נמרי החוק המשחרים לטרף. צוות מעונב פושט על ספרי החשבונות שלי, נמצאים ליקויים בדיווח, דיונים, בתי משפט, התמונה שלי מתנוססת בעמוד הראשון בעתון, העסק שלי, זכרנו לברכה - - -

אייזיק. הנה הוא, סוף סוף.

הוא מעיף מבט בנתון המדמם, גבותיו מזנקות אל מעבר למסגרת משקפיו וקצה שפמו מתעקל בזעזוע. הוא מגיש עזרה ראשונית ביותר ותוך כדי זורק מעבר לכתפו: "חיים, ל'מרכז' כבר תרמת?"

"מה מרכז, מי מרכז", אני זועם. "אתה לא מבין שהכל גמור?"

"תתרום למרכז", הוא חוזר בקול מצווה, "לפני שבאמת יהיה מאוחר". אני לא מצליח להתעלם מהלחץ שבקולו. גם הוא מבין שהמצב לא מרנין, ובלי להסביר מילה אני יודע שהוא קולט את החשש הגדול שלי. אני ממחר להיכנע. "מאה שמונים דולר לקופת המרכז" אני מבטיח, ועיני על ג'ימי המתייסר.

אייזיק תומך בו בדרכו לסיאנה העתיקה שלו. אני פותח לג'ימי את הדלת וממהר גם אני להשתחל בעדה. נסיעה בת שבע דקות ואנו באים בשעריה של מרפאה פרטית. עכשיו אייזיק הוא המנווט. הוא שועט פנימה ומחריד מרבצם כמה רופאים משועממים שבסך הכל רצו לנצל רגע נדיר של שקט לפטפוט על כוס קוקה קולה. הם כולם מזנקים אל ידו המושטת של ג'ימי, מכניסים אותו לחדר הטיפולים, לא לפני שהם מוודאים שביטלנו את הזמנה של שירותי הרפואה המקומיים. "חבל על האמבולנס", הם מנמקים. אייזיק מסמן לי שאין צורך. הוא כבר ביטל בדרך. תושייה של יד.

בתום עבודת נמלים בת שעה יוצא מהחדר צוות זחוח ובראשם, כמצביא עטור ניצחון, ג'ימי יקירי. הכירורג מאחוריו מסמן לעברי בסיפוק "זי", לאמור: הצלנו את היד.

"ולא צריך בית חולים?" שואל מישהו בחשש. זה אני, אני מזהה לפי הקול.

"לא, יצאתם בזול. חיברנו את האצבע ותפרנו את כל השאר. כעבור תקופת החלמה תבוא ללחוץ לנו את היד", הם מבטיחים. בינתיים הם מסתפקים בנפנוף יד. את זה אפשר לעשות גם בתחבושת.

ג'ימי מאושר. הוא מחבק אותי בידו המשוחררת, ומבעד לענני הכאב שעדיין אופפים אותו, יש לו רק בקשה קטנה: שלא אדווח על הפציעה לאף גורם. הוא אינו מסביר את המניע לבקשה התמוהה. אני מצדי מתרצה ברוחב לב ומבטיח בג'ימינות: "איך שתרצה, ג'ימי" הוא אסיר תודה. גם אני.

במשרד אני מרשרש אל תוך הקופה מאה שמונים דולר. רגע ארוך אני עומד ומשחזר במוחי את הסאגה בת הפחות משעתיים שהתחוללה כאן. החשש המוחשי כל כך, התקווה הקלושה, תרומה ל"מרכז" וסוף שכזה... אני מוציא מכיסי שטר נוסף ותוחב אל החרוץ המוכר. זו תרומה נכבדה בהחלט, אבל בתור הודיה על הסייעתא דשמיא שראיתי כאן, זה משהו קטן. האמינו לי.

מאשפתות ירים...

לכבוד קופת הצדקה "צדקת ארץ ישראל"

סיפור מדהים של מציאת אבדה יקרה ביותר, יש באמתחתי והנני שמח לשתף אתכם בו.

לפני כמה שנים התרחשה גניבה בביתי, ולצערי כל התכשיטים נגנבו ולא נשאר זכר.

בניסי ניסים ממש נשאר לפליטה רק תכשיט אחד עתיק ויקר ביותר, בן מעל מאה שנה, "טבעת נישואין" מירושה עתיקה, ושמחה גדולה ותחושת פיצוי אמתית נשארו לנו לצד הטעם החמצמץ של הגניבה המצערת.

לפני כשבוע בערך, ביום שישי בעיצומן של ההכנות לשבת קודש, אני שומע בביתי קריאת אויה נוראה, הטבעת נאבדה! אוי לא, רק לא זה.

מסכת חיפוש ענפה ומורחבת החלה בגיוס כל בני המשפחה כולה, כל גרגיר חול החליף את מקומו, לא הייתה פינה שלא עברה כור היתוך רציני, והטבעת לא נמצאה. נוו"ב תחי' לא אמרה נואש, ולאחר כשעתיים של חיפוש מדוקדק החל שוב מבצע חיפוש מחודש ללא ליאות, מעמיק יותר ופולשני יותר, אין זו אבדה של מה בכך, בשנות השואה היו מוסרים את הנפש להשאיר זכר ושארית מהחיים של פעם, וכאן אין ולא יהיו וויתורים בע"ה, אך ללא תוצאות, עד לכניסת השבת ממש.

שבת קודש עברה בצל הדאגה והתקווה, הלב מיאן להאמין ולקבל.

בצאת השבת ערכנו שוב חיפוש אחר חיפוש, אך לא מצאנו כלום, לאחר מחשבה וחקירה מעמיקה הוחלט פה אחד כי בוודאי נזרקה הטבעת בטעות לפח האשפה, וכי מעתה יש לנווט את החיפושים לכיוון פח האשפה השכונתי.

לא לפני שהבטחתי בלב נרגש סכום נכבד לצדקה לקופת המרכז, יצאתי מביתי אל עבר הפח הציבורי, יצוין, כי הפח הציבורי בבית שמש בנוי בשיטה החדשה של בורות עמוקים מאוד. התחלתי בפינוי שקיות אשפה, ושקית אחר שקית לא היו מביתי, ולא היו משלי, כמעט באתי לכלל ייאוש לולא עידודה של נוו"ב, שלא התייאשה לרגע.

החלטתי לחכות למשאית הזבל שתגיע לפנות את האשפה, משהגיעה המשאית, ניגשתי לנהג וסיפרתי לו על המצוקה שלי, ושאלתי מה ביכולתו לעזור לי. הוא התקשר לאחראי שלו, וקיבל אישור לא לפנות כעת את הפח הזה, וסוכם כי מחר בבוקר ישלחו צוות מיוחד שינסה לעזור ולסייע.

למחרת הגיע מנוף מיוחד ובמקום להכניס את האשפה במשאית, לא פחות ולא יותר הוא פיזר את כל האשפה על המדרכה, בסדר מופתי הונחו השקיות אחד אחרי השני, ואני פוקח עיניים ומחפש ומחזר אחר השקית שלי, ו א י נ ה - - -

נו"ב אומרת לי "זכות הצדקה שהבטחנו בוודאי תעמוד לנו - אל ייאוש כלל וכלל", מעודד יותר המשכתי את החיפוש, עד שלקראת הסוף ממש, צעקתי קריאת הפתעה "הנה מצאתי" ניגשתי ברטט לשקית, הפכתי אותה על פיה והתחלתי לחפש, ואך הטבעת אי נ נ ה - - -

בכוחות עזרה מתוגברים של שכנים ומכרים התיישבנו ופירקנו כל פריט ופריט מהשקית, ממש ללא פספוס, עד שמישהו פירק נייר טישו תמים ובודד, ו..... האבדה היקרה נמצאה בשעה טובה!

ברגשי שמחה וצהלה של ממש, הצעד הראשון לאחר מכן היה לגשת לקופת הצדקה ולהכניס סכום נכבד ביותר לצדקה, ורק לאחר מכן התפנינו לפנות את כל האשפה מהרחוב.

אשרינו שיש לנו קופה של סגולה לכל דבר

בברכה רבה

ג.מ.

בית שמש

פתק קטן ברחוב סואן

לכבוד מרכז מוסדות בעלזא

יום רביעי. סיימתי את התפלה ופניתי לעבר הבנק לצורך משיכת כמה אלפי שקלים מהכספומט. והנה כפי אשר מצוי פעמים רבות, המכשיר מוציא לי פתק קטן וכתוב "זמנית אין באפשרותנו לספק את השירות" חשבתי שכנראה הכספומט שבור או מקולקל או שאין כסף, והלכתי לנסות בכספומט אחר מרוחק יותר, ושם היה כתוב כי בחשבוני אין מספיק כסף למשיכה זו.

ומאחר שידעתי שיש לי את הכסף בבנק, התקשרתי לבנק והם אמרו לי שכבר משכתי היום כמה אלפים מהבנק. אמרתי להם, "נכון שניסיתי למשוך אבל לא יצא לי כסף, אלא פתק כי זמנית אין באפשרות לספק את השירות", ענו לי "אם תביא את הפתק הזה נביא לך את הכסף".

למותר לציין, כי את הפתק הקטן שלא היה חשוב בעיני באותו רגע זרקתי באמצע הרחוב הסואן של בני ברק....

התחלתי לחשוב מהיכן אני מתחיל לחפש את הפתק הזה??? התחלתי להסתובב ברחובות העיר, מתכופף ומרים כל פיסת נייר, בתקווה אנושה למוצאו, וראיתי שכל טרחתי היא לשווא. אחר זמן רב של חיפושים נואשים, עד כדי שכנראה הייתי נראה מוזר בעיני רבים, הוצאתי את הפלאפון והתקשרתי לרעייתי לספר כי כבר הגעתי לשלב הייאוש, ולכאורה יש לנו כאן הפסד של כמה אלפי שקלים.

ומתוך המחשבה הזאת נזרקה בי מחשבה אחרת - אולי נתרום סכום כסף לקופת המרכז ונצפה לישועה, ואכן ממחשבה למעשה. הפרשתי אני צדקה, ואף ב"ב הוציאה סכום כסף והכניסה לקופה שבבית, ולא עבר שבריר שניה, עוד הפלאפון באוזני, מצאתי את הפתק האבוד מתחת לרגלי באמצע רחוב רבי עקיבא בבני ברק...

וכמובן פניתי לבנק וקיבלתי את כל הכסף!

אשמח שתפרסמו את המכתב לעורך לב אחרים על גודל סגולתה של קופת המרכז.

מ.ד.

בני ברק

מנהל מקרקעי ישראל

עם היציאה למכירת פרויקט קריית בעלזא בעיר קריית גת, הייתי מהראשונים לקנות דירה, לאחר תקופה קצרה מכרתי את הדירה הלאה.

לאחר שהדירה נמכרה כדת וכדין, עדכן אותי הקונה שאינו יכול להוציא משכנתא מהבנק היות והדירה עדיין רשומה על שם "מנהל מקרקעי ישראל", וצריך קודם להעביר את הרישום, שיהיה על שמי ורק אח"כ הוא יוכל להוציא את המשכנתא.

נסעתי ל"מנהל מקרקעי ישראל" בירושלים וביקשתי מהפקיד שיעביר את הדירה על שמי. ענה לי הפקיד שא"א להעביר כל שם בנפרד אלא רק כשהקבלן מגיע ומעביר ביחד את כל השמות של כל הפרויקט כולו. התחננתי בפניו והסברתי לו שאינני יכול לחכות להליך זה, כי אני מוכר כעת ממש את הדירה, וידעתי גם שיעברו עוד כמה חודשים טובים עד שהקבלן יבצע את ההעברה הכללית, אך הפקיד ענה לי שוב, שזה הנוהל וא"א בשום פנים ואופן להעביר שם יחיד.

עוד אני מתחנן ומבקש בכל לשון של תחנונים ומפעיל עוד כמה פקידים מסביב - אומר אני לב"ב, אולי נכניס סכום כסף לצדקה בקופת המרכז ונראה מה יהיה! לא עוברת דקה... והמנהל של "מנהל מקרקעי ישראל" בעצמו עובר ורואה את

הדיונים שעוררו קצת רעש לא שגרתי - ומברר מיד, "מה קרה כאן?" הפקידים עדכנו אותן, שיש כאן קונה יחיד שמעוניין שיעבירו את שמו בלבד - והוא נענה בשלילה, כמובן, בהתאם לנוהל הידוע והמוכר לכל עובד כאן.

לתדהמת ולפליאת כל הפקידים כולם וכל הנוכחים במקום!!! משום מה... מעביר המנהל פקודה "חד פעמית" כי הפעם הוא מאשר להעביר שם יחיד לפרויקט, והוא מוסיף כשהוא פונה אלי "אבל שתדע לך שאתה היחיד שאני מאשר לך את זה"....

ואכן, אח"כ כשהגיע הפקיד לשלב החתימות ואישור במחשב, המחשב אכן לא אישר את ההעברה הזו כיחיד, ורק המנהל בכבודו ובעצמו היה יכול לתת לכך חתימה ייחודית, כי הלא גם המנהל יודע כי אל מול "והוא סגולה לכל דבר" אף בריה אינה יכולה לעמוד...

בכבוד רב, ובהערכה גדולה

ש.ל. ירושלים עיה"ק

חוב של מעל ₪ 20,000

ביום מן הימים עברתי לגור בדירה מושכרת חדשה, והתברר לי, שקיים חוב גדול לחברת המים בעירייה, קרוב לסך של 20,000 ₪ מהדייר הקודם שלא שילם את חובו. בעת שרציתי להעביר את שמי בחשבון המים, רציתי כמובן שהחוב יישאר על שמו של הדייר הקודם.

שוחחתי עם אחד מאנ"ש, שמתעסק בעניינים אלו והוא אמר לי, שבמצב של חוב כזה גדול החברה לא תסכים להעביר שם, לפני שמנקים ומסדרים את החוב הישן. אמרתי לו בבטחה: "אני אתרום לקופת המרכז סכום לצדקה ואתה תנסה בכל זאת". אך הוא ענה לי בביטחון מוחלט משלו: "אני מוכן לנסות, אבל אני מבטיח לך שזה לא יעבור! יש לי ניסיון בתחום". כך לדבריו.

והנה, למחרת הוא נופף לי מרחוק עם הפתקים, וצעק לעברי "מה אמרתי לך?"

תראה, שום צדקה ושום דבר לא יעזור, ואל תשגע לי את הראש..." (ובאמת שכחתי לגמרי לשים צדקה בקופה).

ענית לי, "תראה, שכחתי לשים צדקה אתמול, היום בע"ה אני הולך לשים את הצדקה, ותראה שבס"ד זה יעזור".

ענה לי, "אני אנסה עוד פעם אחת ואני עדיין בטוח ששום דבר לא יעזור במקרה כזה של חוב גדול כ"כ, אף פקיד לא ייקח על עצמו אחריות כזו."

ולמחרת, כמובן אחרי ששלשלתי סכום בקופה "צדקת ארץ ישראל", הוא פוגש אותי המום כולו - "אני חייב להגיד לך שאיננו מאמינים! בחיים לא קרתה לי סיטואציה כזו! הפקידה שכחה ולא שמה לב לנתונים והעבירה את החשבון על שמך מבלי להעביר את כל החוב כולו". מדהים!

ואף ההוא מאנ"ש המתעסק ענה לעומתו ואמר: והוא סגולה לכל דבר!!! וגם הוא החל להתעסק במקביל בסגולה לכל דבר.

בכ"ר

מ.נ. ב"ב

פרקליט ליום הדין

הוא אברך מן השורה המרוויח את לחמו בעמל, ואינו משופע בממון מיותר. וודאי לא עבור תשלום דו"חות מיותרים...

הר"ר צ. ה. ממונטריאול שבקנדה, קיבל זימון למשפט תעבורה בבית משפט מקומי, לאחר שערער על שני קנסות כבדים שהוטלו עליו, בסך כולל של 600 דולרים. שני הקנסות שהוטלו עליו בו זמנית, היו מעבר ליכולתו הכלכלית, ובצר לו בחר לערער על הקנס, מתוך תקווה להינצל מן התשלום המופרז והכואב.

אין זה פשוט לצאת זכאי בדין כגון זה. התובעים עושים עבודה יסודית ומגבשים תשתית ראייתית מוצקה ובאים לבית המשפט מוכנים היטב, כאשר אף ניסיונם הרב עומד להם...

ביום המיועד לעריכת משפטו, התהלך הר"ר צ.ה. טרוד מחשבות, וסידר את טענותיו בפיו שוב ושוב, משנן לעצמו את גרסתו ומנסה לְצַפּוֹת אלו שאלות יישאל על ידי השופט, בכדי להיות ערוך להשיב עליהן ברהיטות. החשש גבר בלבו ככל שהתקרבה השעה, ובטרם יצא לעבר ביהמ"ש, הבין כי עליו לדאוג לעצמו לזכות ראויה, שתעזור לו להיחלץ בשלום מהדיון.

הוא ניגש אל הפינה הקבועה, שם ניצבות קופות הצדקה החשובות, ושלשל פרוטות אחדות לקופת "מרכז מוסדות בעלזא", הצדקה הידועה כמסוגלת מאוד לישועות.

הוא ביקש לצאת את הבית, כאשר נזכר במעשה שקרא אך זה לא מכבר, אודות יהודי מאנ"ש בבורו פארק שאיבד את

נרתיק התפילין שלו, והן שבו אליו באורח פלא לאחר שנידב ח"י דולר לקופת המרכז.

מיד אמר לעצמו: "אף אני אעשה כן, כדאי הם שש מאות הדולרים המונחים על כף המאזניים, כדי לתרום בעדם ח"י דולר לצדקת ארץ ישראל". הוא אמר בפיו, שהוא מקבל על עצמו לתרום ח"י דולר לקופת המרכז, באם יזכה בדיון, ובלב מאושש יצא לעבר בית המשפט.

בהגיעו, גילה כי ישנם אנשים רבים הממתינים לתורם להישפט, ונאמר לו לשבת בצד ולהמתין עד שייקרא.

שעתו הנקובה הגיעה, אולם איש לא פנה אליו. חלפה עוד כמחצית השעה, והוא החל לאבד את סבלנותו. ניגש אל הפקיד שישב בסמוך, וביקש לברר מה פשר העיכוב בעניינו, מדוע אין הוא נקרא אל השופט. אולם הפקיד השיב לו ביבושת, שיתאזר בסבלנות עוד מעט קט, כי הצד התובע אינו מוכן עדיין למשפט.

הוא שב למקומו בקוצר רוח, ולאחר המתנה מורטת עצבים יצא אליו פרקליט מעונב בעל ארשת חשיבות, ביקש את סליחתו, והודיע לו כי... משפטו מבוטל, וכי הוא רשאי לשוב לביתו!

"לא הצלחנו לגבש תשתית ראייתית מספקת, וממילא אתה מזוכה מחמת הספק"... הפטיר לעבר האיש, והסתלק מהמקום - - -

הר"ר צ.ה. נותר על עמדו כחולם, ולא האמין למשמע אוזניו, "מכיר הייתי את כוחה של קופת הצדקה עוד קודם לכן, אך עכשיו - ביותר!"

את נדרו לא אחר לשלם, וסיפור המעשה נשלח לפרסום על ידו, כדי להודיע בשער בת רבים מה נפלא הוא הכוח של צדקת החזקת התורה שע"י "מרכז מוסדות בעלזא".

חילוץ ניסי באישון ליל

הלילה סמיך, החושך עבות, נפש חיה לא נראית למלוא רוחב האופק. במרחק שלוש וחצי שעות נסיעה נמצא מקום היישוב הקרוב ביותר, וכאן, מלבד כביש ועצים לא נמצא דבר.

בשום-מקום זה, מצא את עצמו היהודי - מאנ"ש בניו יורק, באישון לילה קריר תקוע בין שמים לארץ.

הכל החל כמה שעות קודם לכן, כאשר יצא לדרך יחד עם בני משפחתו, לשוב אל עיר מגוריהם לאחר מספר ימי מנוחה במדינת רוד איילנד הרחוקה. הדרך ארוכה ומייגעת, וההיערכות אליה בהתאם. יש להיות ערניים ונינוחים לקראת מסע שכזה, ולהתאזר בהמון אורך רוח... הנסיעה בכבישים החדגוניים והאינסופיים של אמריקה אינה חוויה נחשקת, אולם ההכרח לא יגונה.

וכך, לאחר שעות נסיעה ארוכות בדרכים השוממות, חש האיש צורך לעצור להתרעננות בצד, הוא ירד אפוא לאחת מנקודת הריענון שבצד הכביש, לחילוץ עצמות ולטעימה כלשהי.

דממה מוחלטת שררה במקום, ואפילה בראשיתית מתוחה הייתה על פני כל היקום מסביב. בכביש נידח זה אין חולפים רכבים בתדירות גבוהה אף בשעות היום, וכל שכן בשעת ליל מאוחרת שכזו.

לאחר שנח די הצורך וצבר כוח לקראת המשך המסע, נכנס האיש לרכבו, ופנה לשוב ולעלות על הדרך הראשית, להמשיך בנסיעתו לעבר ניו יורק.

אלא שאז הייתה לו העלטה בעוכריו, ושלא בטובתו נלכד בסבך בלתי צפוי לחלוטין...

במהלך תנועתו החוצה מהחניון, לא הבחין הנהג בגדר אבנים קטנה העומדת בדרכו, וכך נסע לתומו כשרכבו עולה ונתקע לו על גבי הגדר, מבלי יכולת לנוע אנה ואנה...

האיש מצא עצמו במצב מיוחד ועגום למדי. שני גלגלי הרכב הקדמיים נותרו תלויים מלפנים, מסתובבים באוויר סביב עצמם, ושני האחוריים - אין בכוחם לחלץ את הרכב קדימה או אחורה.

יצא היהודי מרכבו יחד עם בני ביתו, והם עמדו אובדי עצות לנוכח המראה. הוא ניסה את כוח הזרוע, יחד עם בני המשפחה, לחלץ את הרכב מהמלכודת, אך ללא הועיל. אגלי זיעה נטפו ממצחו למרות הקור הלילי, אך הכלי סירב לנוע, אפילו בכלשהו.

מאין יבוא עזרם? הזמן חלף בעצלתיים, כבר שעה הם פה, לבד בחבל ארץ זה, וכל קצה חוט לא נראה באופק.

"אולי נתקשר ל'חברים'?" הציע בתמימות אחד הילדים, ונענה בצחוק מריר ומתוסכל. "כאן אין 'חברים' ואין 'ידידים', לא 'הצלה' ולא כל כיוצא בזה", אילף האב את בנו בינה. במרחק שלוש וחצי שעות נסיעה מניו יורק, אין לנו אלא לבקש מריבוננו של עולם בעצמו, מישהו מלבדו לא יוכל להושיענו.

בצר לו שלף היהודי את הנייד מכיסו, ניסה בצעד נואש להתקשר לחברת הגרירה בה הוא מנוי. נראה במה כוחם יפה... חשב.

תשובתם הקצרה היא שבחבל ארץ זה, בו הם תקועים, אין להם שירות כלל. מצטערים.

ואז, כמו במקרה, הכריזו כולם ואמרו פה אחד: "קופת הצדקה של המרכז"... נכון, זה היה מוצא ראוי בהחלט למצב בו הם עמדו. האב נטל שטר מכובד בידו, אחז אותו ברטט וקרא: אנו מנדבים ממון זה לצדקת אר"י של ה'מרכז', ויהי רצון שתעמוד לנו הסגולה להיחלץ מהמצר".

את אשר אירע בדקות שלאחר מכן, ניתן רק לדמיון:

לפתע ראו בני המשפחה אורות מרחוק, הולכים וקרבים לעברם. לאחר דקה עצר על ידם רכב מגושם, ומתוכו ירד גוי אדיב, מבקש לדעת מה אירע. תוך שניות הוא עמד על המצב לאשורו, ובלא אומר פונה אל תא המטען והוציא מתוכו... שמיכה עבה.

הוא פרס את השמיכה על קדמת רכבו, נכנס פנימה, ובזהירות התחיל לדחוף ברכבו את הרכב התקוע. הוא דחף מעט מעט, בזהירות שלא לגרום נזק, ומקץ רגעים אחדים צנח הרכב על ארבעת גלגליו, מוכן ומזומן להמשך הנסיעה - - -

מסתבר, כי אף במצבים מורכבים במיוחד יש מוצא מן הסבך. "סגולה לכל דבר" - פשוטו כמשמעו!

יש בה כדי לחולל נסים רפואיים

הם ישבו שם, קבוצת אברכים בני עלייה, בבית אחד מחבריהם, עיניהם עצומות בדביקות וניגון של התעוררות מתנגן מפיהם ברגש.

אחת לשבוע הם נפגשים להתוועדות חברים, חבורה שכולה תורה וחסידות ומעשים טובים, ונדברים איש אל רעהו בדברי חיזוק והתעוררות, פניני מוסר והליכות חיים, וכן שותים 'לחיים' יחדיו ומזמרים ניגוני נשמה, שיש בהם כדי לרומם את הנפש טפח וטפחיים מעל הקרקע.

לפתע נשמע צלצול הטלפון. המארח שולח את ידו, מבקש להשתיק את המכשיר הטרדן, אלא שאז מבחין על הצג בשמו של ידיד קרוב, חבר נאמן ובשר מבשרה של החבורה, אשר מתקשר בעיצומה של שעה זו.

"משמע דבר חשוב לו לומר לנו", חושב, "שאם לא כן לא היה מתקשר עתה דווקא".

האברך מצמיד את הטלפון לאוזנו, ולאחר שניות מבחינים חבריו כיצד חיוורון מציף את פניו...

עד מהרה הסתבר כי חברם שמעבר לקו נקלע לצרה איומה רח"ל, ומצוה להיחלץ חושים לעזרתו.

הלה סיפר בקול מקוטע כי זה עתה הוא מצוי בבית החולים, בצמוד למיטת בנו התינוק בן השנה ומחצה, והרופאים המודאגים אינם מבשרים טובות. לפני כשעה מעד הילד בביתו ונפל מגובה רב, ונחבל קשות בראשו. אמבולנס שהוזעק למקום פינה את התינוק בבהילות לבית החולים, שם זיהו הרופאים דימום פנימי ל"ע בראשו של הילד, והגדירו את מצבו כקשה מאד.

בצרתו, נזכר האברך כי חבריו הקרובים עשויים להיות לו למשענת בשעה זו, והוא מיהר להתקשר אליהם להתחנן על נפשו. הוא מבקשם בדמעות כי יקרעו שערי שמים בתפילה עבור בנו השרוי בסכנה, ומפציר בהם לעשות כל אשר לאל ידם, להמתיק את הדינים ולהמשיך לו ישועה.

חיש הוצאו ספרי התהילים מהארון, ותפילה נרגשת החלה להינשא בחלל החדר על ידי בני החבורה. שמו של התינוק הזוכר לתפלה, ואחרי כן שמו האברכים 'לחיים' והרעיפו ברכות לשלמו של הילד.

בתוך כך נזכר אחד מבני החבורה בכוח הצדקה העומד לזכותו של יהודי בכל שעה, והוא קם וקרא: "חברים! הלא שמענו מלפנים מפי הרה"צ רבי אהרן מרדכי שליט"א, שראוי לתרום ל'מרכז' בעת ישיבת מרעים; הבה אפוא נרים כאן יחדיו תרומה לקופת הצדקה של ה'מרכז' לזכות הילד, וכדאי הוא כוח הצדקה להציל את הלחוצים!"

על אתר הובאה הקופה המוכרת, הנמצאת בכל בית והונחה במרכז השולחן, וכל בני החבורה יחדיו שלשלו אל תוכה נדבה הגונה, לזכות התינוק ולהחלמתו המהירה.

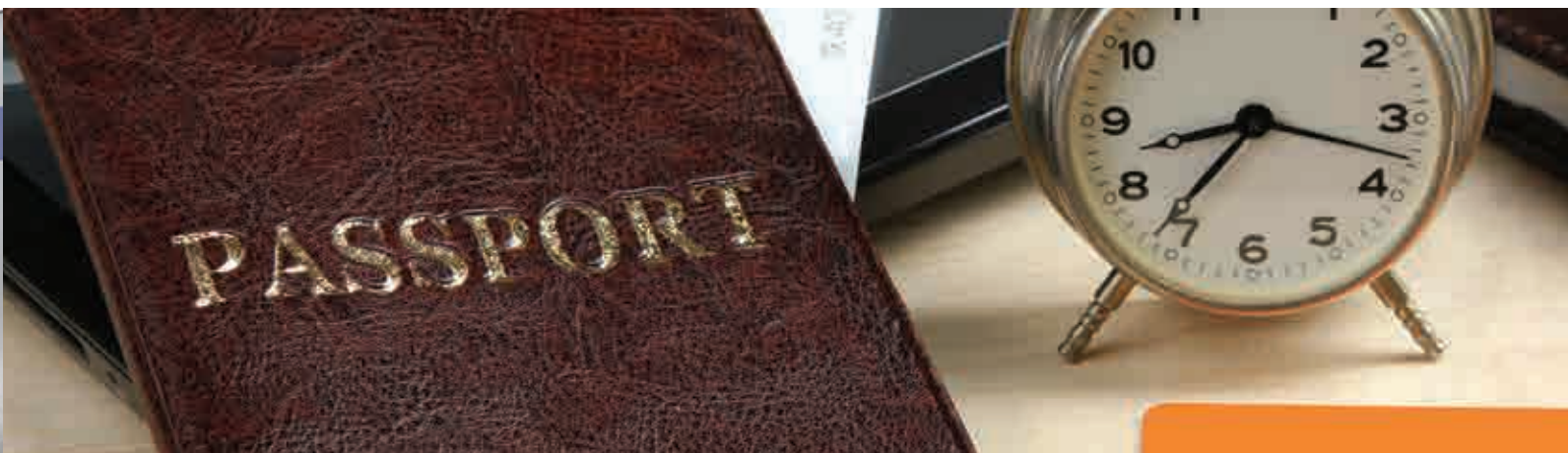
בלבבות הולמים נפרדו החברים לאחר שעה ארוכה איש מעל רעהו, מקווים להתבשר במהרה בשורות טובות.

והבשורות הטובות לא אחרו להגיע...

לאחר שעות אחדות התקשר האב הנרגש אל כל אחד מבני החבורה בייחוד, והודיע בקול מתרונן משמחה על מהפך של ממש שאירע עם בנו. "הרופאים אינם מאמינים למראה עיניהם", שח האברך המאושר, "לפתע החלו להופיע סימנים מעודדים בפניו של התינוק, ועתה מתקבלים כאן כל רופאי המחלקה, שבאו לחזות במו עיניהם בפלא הגדול" - - -

הילד נותר למעקב עוד מספר ימים בבית הרפואה, כאשר לאחרי שוחרר לביתו כאחד האדם, לקול פליאתם של הרופאים, הממלמלים לעצמם ושוב ושוב: נס... נס רפואי...

הנה כי כן, כוחה של "צדקת ארץ ישראל" שע"י מרכז מוסדות בעלזא, יש בה כדי לחולל גם נסים רפואיים, בתוך שאר ניסים וישועות...

הדרכון הנחבא

אל מנהלי וגבאי די הייליגע בעלזער פושקע.

אחרי דרישת שלומכם הטוב.

הנני לשגר לכם סיפור נפלא, שבדידי הווה עובדה.

"עמוד על ימיני וסמכני" - במלים אלו, שנאמרו בבריתו של בני נ"י, אפשר לסכם באופן נפלא את אשר קרה לי ביום הברית.

שבוע לפני ראש השנה, הלכתי לחפש את הדרכון שלי, כמעשה רבים מאנ"ש בימים אלו, טרם נסיעתם להסתופף בצל הקודש. חיפשתיו וחיפשתיו... ולא מצאתיו. כמובן שבשרי נעשה חידודין חידודין, אבל לא יכולתי להקדיש יותר זמן עבור עבודת החיפוש, לאחר שב"ה אצתי ומיהרתי לשמחת ה'וואך נאכט' של בני הנולד לי למז"ט, מובן שרציתי להיות מוכן ומזומן לקבל את האורחים ותכננתי שאי"ה, מחר אחר הברית אמשיך במאמץ עליון למצוא את הנסתרות.

בשובי לאוהלי אחרי סעודת הברית, מלא שבח והודיה להקב"ה על הזכות להיות בהני חבורתא קדישתא של אאע"ה ואליהו מלאך הברית, פתחתי את תיבת הדואר בדרכי וראו עיני מכתב מה'מרכז' על אודות תכנית חדשה, להפריש מעות בעת הדלקת הנרות וכו' ואז הבזיק במוחי רעיון חדש מלא ישן, על אתר תרמתי לקופת הסגולות סכום יפה ונכנסתי לביתי מלא תקוה. אך טרם החילותי לדבר נגשתי לרשום את שם הנימול ותאריך הברית בספר קדוש (כנהוג אצל חסידים ואנשי מעשה) ולפתע אורו עיני! מאחורי הספר מצאתי את אשר ביקשתי. הדרכון יושב במנוחה ורוצה לנסוע גם הוא לבעלזא...

השמחה הייתה ב"ה בשלמות, ולבי מלא הכרת הטוב להשי"ת על שנתן בלבי עצה ותבונה להתנדב לקופת ה'מרכז'. נשבעה בטוב ביתך, קדוש היכלך.

בכבוד והערכה ובברכת שנה טובה

י. ע. מונטריאל יצ"ו

ריקוד באמצע הלילה

יצאנו בערב אחד, כל בני המשפחה, בנסיעה מאשדוד לירושלים, מתחיל ר' דוד את סיפורו. נסיעה לחתונה משפחתית, היא זמן טוב ומצוין להתאסף יחד ולנצל את הזמן של נסיעה מעיר לעיר כולנו יחד לדבר, להקשיב, ללמוד, לשמוע, לשמוח, ולחפש יחד להתעלות בטוב. הנסיעה עברה בנעימים, ככל שהתקרבו לירושלים, נעשה מזג האוויר קר יותר ונאצלנו לסגור חלונות, ואפילו החל טפטוף קל של גשם.

החתונה עברה בשמחה ובצהלה, נפגשנו עם המשפחה המורחבת, שמחנו,

אכלנו ושימחנו כמצוותה, ובשעה מאוחרת שוב נאספנו אל הרכב, כאשר כעת פנינו לאשדוד, הביתה.

עייפים אך מרוצים יצאנו לדרך, כאשר אני משתדל להיות "בעל עגלה" כדבעי ולא להירדם ח"ו, וכל בני המשפחה ישנים להם בעייפות עמוקה...

אין עם מי לדבר, הכל שקט, הכבישים ריקים בשעה אחת אחר חצות, אני מדליק לי דיסק לשמוע מעט דברי תורה, והנה לפתע אני שומע קול המבשר שהרכב נכבה לו לאיטו. המצבר נכבה, ואין לי מושג איך הוא עשה זאת תוך כדי נסיעה, אבל זאת המציאות ועמה עלי להתמודד עכשיו.

אני מנסה בכל זאת לנסוע מהר, או אולי לאט, מנסה לחשוב מהר ולהיזכר במה שלמדתי כבר מזמן על "הלכות נסיעה" וחוקי הרכב, אבל כל מה שאני עושה לא עוזר. הרכב נוסע יותר ויותר לאט עד שהוא נעצר לגמרי, באמצע הכביש, החשוך, השקט, באמצע הלילה, כשממעל שמים שחורים ומהחלונות נשקפים השדות הריקים הירוקים מסביב. אין כלום, שממה וישימון.

אני מנסה להתקשר אל החברה, להם אני משלם טבין ותקילין כדי שבמקרה כזה יעזרו לי, והנה, משום מה, אין באזור ההוא קליטה, הטלפון לא עובד. אני מבין שאין ברירה אלא לצאת אל הקור ואל החושך, לנסות לבקש עזרה מרכב שעובר וממהר כנראה גם הוא לדרוכו, שיאות לעזור לי, לעצור, לצאת החוצה ולנסות יחד להתניע מחדש את הרכב הסורר שלי, שהחליט לו לצאת לחופש באמצע הלילה...

כולם ברכב ישנים, אין להם מושג כלל מה קורה, הם פשוט נמים להם בשלווה את שנתם, לא נותנים לשום דבר להפריע להם במנוחתם ובחלומותיהם העליזים. אני בליט ברירה, יוצא החוצה, רוצה להתחיל לנפנף בשתי ידיים, לעשות סימנים לצעוק לעזרה, ומהר מאוד אני מבין כי רק לשמיים אני יכול לצעוק, כי שערי שמים לא ננעלו, אבל הכביש ריק, פשוט ריק ושקט מוחלט שורר כאן. זולת קולות ויללות של בעלי חיים המשוטטים בלילות ומפחידים את הלבבות, אין כלום. גם פחדים החלו להגיע, מדובר בכל זאת באר"י, בה מתגוררים גם הרבה מבני ישמעאל, ומי יודע, מי יודע, אפילו מהפה אני לא רוצה להוציא את מה שעלול להיות ח"ו.

אני פותח את מכסה המנוע, מנסה לגעת פה ושם, לא מבין הרבה, אך מבין שאני בבעיה ויכול מאוד להיות, שאצטער מדוע לא הבאתי עמי טלית ותפילין להתפלל בבוקר בזמן... ואז, רק לאחר כעשרים דקות וכעשר מכוניות שעברו ביעף ובמהירות ואפילו לא שמו לב אלי ולא ריחמו עלי כלל, רק אז, הבנתי כי אני חייב לערב פה את הצדקה, את כוח התורה, ואת סגולת ה"מרכז".

דפקתי על הראש, כיצד הייתי מסוגל לשכוח דבר שכזה, ואודה על האמת אפילו נכנסו בי הרהורי שאלה וספק (בג' עמלק): האם פה תעזור הצדקה? הלא מדובר בבעיה רצינית ברכב, ויותר מכך יש כאן ספק ספיקא: ספק שמא יעצור רכב בכלל, ואפילו אם יעצור ספק האם נצליח להתניע או שמא לא נוכל לעשות זאת.

בקיזור, לא נתתי לספקות להשתלט עלי, הוצאתי מכיסי סכום של 101 שקלים, שמתי אותם אל תוך הקופה הקטנטונת שהייתה מותקנת ברכבי, בתפילה בקול גדול: ה' הושיעה, הבא לי את השליח ממרום, השליח הנכון והושיעני מן המקום הזה.

מה אומר לכם חברים יקרים, כעבור בערך 101 שניות לאחר מעשה הצדקה, אני שומע צפצוף ולידי עוצר רכב גדול של חברת תיקונים, וממנו יורד אדם עליז חבוש על ראשו כיפה גדולה ולבנה עליה רשומה כתובת כלשהיא המתחילה באות נ.. הוא אומר לי: "יהודי! אני רואה שאתה צריך תיקונים! חסרה לך שמחה! בוא ואעזור לך, אבל קודם ריקוד קטן." מזל שהיה לילה חשוך, אחרת התמונות בוודאי היו מתפרסמות בכל העולם...

בכל מקרה, לאחר הריקוד, הוא מוציא את כל כלי עבודתו כזקן ורגיל, לא שואל כלום, ניגש אל הרכב, מוציא ומחבר, מתקן ומחליף, מעביר ומתניע, והנה הכל עובד והכל בסדר.

אני לא מצליח לשאול אותו לשמו ולבקש ממנו שייגיד לי כמה כסף הוא רוצה ממני שאשלם לו, כי הוא כבר בזמר ובניגון עליז עולה לרכבו, ועוזב את המקום אל תוך אפלת הליל... בעצם נזכרתי, כבר שילמתי, שילמתי לעמלי תורה, והם שילמו לי בחזרה...

והוא סגולה לכל דבר!!!

עיניים להם ולא יראו

לפני כשנה הגיע אלינו מכתב מרגש מאוד על סיפור אבדה יקרה וחשובה שנמצאה בזכות הסגולה לכל דבר. המכתב מעיד שוב, על היסוד שכל אחד מאתנו כבר הספיק לראות במו עיניו גם בעצמו ועל עצמו, על גדלות קדושתה של סגולת צדקת ארץ ישראל, וכי הברכה הקדושה, שיצאה מפה קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א כי היא סגולה לכל דבר, לכל דבר ממש, אינה חוזרת ריקם. ומעשה שהיה כך היה.

אחד מבני ירושלים המעטירה, שאינו מתגורר בקרית בעלזא המעטירה אלא באחת משכונותיה המרוחקות של ירושלים, הכין עצמו לקראת יום ראשון של סליחות שבו יבוא ברנה יחד עם המוני אנ"ש, לשמוע אל הרינה ואל התפילה בחצר הקודש. הוא יצא בחיל וברעדה מפי הקודש, ביום שנתקדש בחצר הקודש כיום גדול ומסוגל של תפילה רבתית.

הוא התעורר כעשרים דקות קודם זמן תחילת אמירת הסליחות, ומיהר לרדת אל רחוב העיר ולעצור טקסי על מנת להגיע עמו לשערי בית המדרש הגדול. בעודו מממה, הכניס לכיסו סכום כסף גדול ביותר, אותו חייב היה להעביר באותו היום, כדי לקנות דירה לבנו שמתחתן בשעה טובה ומוצלחת. ואכן, עצר לפניו טקסי ובו אחד משאינים בני ברית, מבני דודנו הערביים, הוא פקפק האם להיכנס או לא ולאחר מחשבה החליט, כי הזמן בווער וכי הוא רוצה להגיע בזמן ועלה. כדי שלא להתעכב, קבע עמו סכום של 20 שקלים וכבר הוציא מכיסו את הסכום והחזיק את השטר בידו, כדי שמיד עם עצירתו בשערי ביהמ"ד, ייתן לו שכרו וירד אל בית התפילה, בית ה' הגדול והנורא.

כך עשה. לאחר אמירת הסליחות בקול וברגש, פנה להכין עצמו להתפלל תפלת השחר, ואז לפתע, החוויר כסיד. הוא מישש את כיסו ונוכח לראות כי הכיס ריק ואין בו, כל הארנק ובו שטרות הכסף, כרטיסי אשראי, והרבה דברים חשובים, נעלמו כלא היו. הוא החליט לנסות ולחפש בכל מקום בו היה לאחרונה. לא רק בבית המדרש, אלא אף יצא החוצה וחזר אל רחוב העיר ליד ביתו אך לא מצא מאומה. עד מהרה הגיע למסקנה כי הכסף חייב להיות בתוך הטקסי, הוא זכר היטב כי מדובר בנהג מונית ערבי, שאינו חבר בחברת מוניות מסודרת, ואין לו למי לפנות ולשאול ולבקש זולת, לאבינו שבשמים שירחם עליו ויושיעו מאיבוד ממון רב ועגמת נפש רבה.

לא, הוא לא זכר בשעת מעשה את הסגולה לכל דבר, ופנה להתפלל שחרית בשברון לב.

לאחר התפילה, קרוב לשעת חצות, פתח כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א באמירת ספר תהילים כנהוג וכמקובל. לפתע, באמצע אמירת התהילים הוא נזכר: הלא יש

סגולה לכל דבר וכיצד פרח הדבר מזיכרונו? אך אז הרהר: מי יודע, שמא כבר מאוחר מדי ולא יעלה בידו להשתמש בסגולה, אחר שכבר בוודאי הכסף נמצא ומאן דהוא כבר נהנה ממנו הנאה יתירה.

בכל זאת, באמצע אמירת פרקי התהילים עשה מעשה ופנה לאחת מקופות הצדקה שסביבות הבית הגדול ונידב לקופה סכום של 101 ₪ למען המוסדות הקדושים, למען עמלי תורה, ובזכות הסגולה והמצווה להושיע אותם - איוושע גם אני. ובכן הסכיתו ושמעו מה עשה הקב"ה, חסד קל כל היום.

האברך החשוב הזה, נסע למחרת לסליחות, ושוב ירד מביתו לעצור טקסי בדרכו לקריית בעלזא. עוצר לידו שוב נהג מונית, ושוב ערבי, והנה להפתעתו, הוא שם לב כי מדובר באותו נהג שלקח אותו אתמול לפנות בוקר, במוצאי מנוחה של סליחות. הוא פנה אליו ושאל אותו אם מצא ארנק, אם כי בלבו כבר שיער את התשובה שיקבל, ואכן הנהג שאל אותו, "היכן אבדת? אני לא מצאתי כלום".

התכופף האברך לרצפת הטקסי והראה לנהג היכן איבד את ארנקו, והנה ראו זה פלא והפלא, בדיוק במקום עליו הצביע, הוא פגש את ארנקו האישי, הארנק שברגע של מהירות נשמט מכיסו ונפל.

הנהג הערבי לא יכול היה להירגע. אולי 30 איש נסעו אתמול במוניתו במשך כל היום, ביניהם שאינם בני ברית, ועיניהם לא ראו ולא הרגישו כלל בארנק תפוח מלא ממון, שמונח ומוטל לרגליהם, לא הבחינו בארנק המפתה את עיני המוצא לקחת וללכת. עיניים להם ולא ראו.

הווי אומר - סגולה לכל דבר

נפלאות הצדקה

לכבוד "מרכז מוסדות בעלזא"

אכתוב כאן שני סיפורים שהתרחשו ביום כ"א מנחם אב האי שתא

ביום ב' י"ח מנ"א, קיבלתי טלפון מבחור, שלומד באחת הישיבות גדולות בבעלזא, והוא מספר לי שהוא וחברו התארחו בבין הזמנים בצפת. בחזרתם לירושלים השתמשו בתחבורה הציבורית, ושניהם גם יחד שכחו את מזוודותיהם בתחנה המרכזית בצפת, והם מבקשים את עזרתי.

נעתרתי מיד לעזרה, והגעתי לתחנה המרכזית בכדי לאתר את המזוודות. אמר לי אחמד, הפקח הראשי, שאבוא למחרת לפנה"צ. כשהגעתי למחרת, אמר לי פקח אחר שאין להם את המפתח של חדר האבדות מכיוון שקצין הביטחון לקחו ושאבוא שוב למחרת, ביום ד'. הגעתי שוב למחרת ואז הודיעו לי, שלא יהיה מפתח עד שבוע הבא וכו'. (אני מדלג על תחנוני הרבים ואיומיי שלא עזרו).

ביום ה' כ"א מנח"א, הכנתי את עצמי לצאת לירושלים לעלות לציון הק' לכבוד היומא דהילולא. לפני כן, ניסיתי להפעיל קשרים דרך העוזר של שליח הציבור, חה"כ הרב ישראל אייכלר שליט"א, ואכן הוא עזר לי, אך בפועל, הערבים הממונים שם, התעקשו ולא פתחו לי את החדר הנ"ל. לא הייתה לי ברירה וכבר עליתי על האוטובוס לירושלים, ובינתיים ביקשתי את עזרתו של קרוב משפחה בצפת, שינסה הוא גם לפנות אליהם שוב דרך הקשרים הנ"ל.

ובירושלים עיה"ק - בשעות אחה"צ התפלל אחד הבחורים, בעל האבדה, על ציון כ"ק מרן זי"ע ובצאתו תרם בקופת הצדקה במוקד שהועמד במיוחד על הציון סך של 200 ₪, בתפילה שתוחזר לו האבדה היקרה שהיו שם התפילין שלו ובגדי שבת ועוד חפצים יקרים.

מה אומר ומה אדבר - זה פעלו! קרובי, שהגיע לשם במקומי בדיוק בזמן שעמד הבחור הנ"ל בתפלה על הציון הק', הצליח לקבל את המפתח של החדר, איתר את המזוודות ושלחן עם האוטובוס היוצא בשעה 4 אחה"צ. היה זה כבר אחרי התרומה הנ"ל למוסדות הק'.

הסיפור השני - גיסי יצא מהציון הק' ביום כ"א אב ביו"ד ופגש חבר, שהציע לו לחזור לקרייתנו ברכבו, כאשר הגיעו אל הרכב מפשפש גיסי בכיסו למצוא המפתח של הרכב "ואיננו". דקות ארוכות עמד וחיפש ולא מצא, בתוך כך הבטיח לתת לקופת המרכז 2 ₪ על מנת שיצליח למצוא את המפתח.

כעבור כמה דקות מגיע אליהם איש אחד, שאינו משלנו ואינו מכירו כלל, ומתוך אלפים ששהו שם בקרבת מקום משום מה החליט לשאול דווקא את גיסי "האם המפתח הזה שלכם?..... פלא פלאות!"

בברכת התורה והצדקה

יצחק אייזיק ווייס, עיה"ק צפת

תלוי על בלימה...

בבוקר השכם קם הרב ח. מירושלים, וכמעשהו בכל יום, יצא לתפילת שחרית ולשגרת יומו. דבר לא העיד על מאורע יוצא דופן העשוי להתרחש עמו היום, ואף רמז על הסכנה העצומה המרחפת מעל ראשו, לא לכד את תשומת לבו...

תש מקום ב

שמחה לבשר לציבור כי בימים אלו ממש,
אנו שוקדים על הקמת רשת **חנויות המפעל**
בפריסה ארצית בישראל.

בקרוב! תוכלו ליהנות מכל מבחר הדוגמאות,
מבדי האיכות, ממיטב הגזרות
ומעולם ענק של חדשנות.

בדיוק כמו באמריקה!

פרטים בקרוב

ssi image 718350004

אמרו ארו

בינתיים, נאחל לכל בית ישראל **א-נשר און א-פרייליכן פסח**

הוא סיים תפילת שחרית ב'שטיבלעך' השכונתי, והחיש את צעדיו לביתו. עליו לצאת עתה לנסיעה אל מחוץ לעיר, והשעה דוחקת ולחוצה.

בהגיעו, נטל עמו אי אלו מסמכים הדרושים לו לדרכו, ארז בשקית מעט צידה לדרך, ופנה לרדת לכיוון החניה, כשידו אחוזת ביד בנו הקטן, אותו הוא נוטל עמו לנסיעה.

המנוע הותנע, והרכב החל עושה את דרכו באיטיות במעלה שביל האספלט.

לפני ההשתלבות בכביש הוא עוצר, ומחשבה טורדנית מתגנבת למוחו. מחשבה שאינו יודע את פשרה... מנסה להסיח את דעתו, אך ללא הצלחה.

לפתע שומע קול פנימי עלום מהדהד באוזנו, "עצור!... אתה יוצא לדרך, תן מטבע לצדקה!"...

הוא מופתע בעצמו מהמחשבה, וכי זו לו הפעם הראשונה בה הוא יוצא לדרך? אך הקול הפנימי מצלצל באוזניו שוב ושוב, ולא נותן לו מנוח. אתה חייב להפריש מטבע לצדקה לפני היציאה לדרך, תובע הקול בתוקף.

עיניו משוטטות במבוכה ימינה ושמאלה, ואז הוא נזכר.

כן, היה זה לפני שלשה חודשים, ביום ההילולא של כ"ק מרן מהר"א מבעלזא זיע"א. יחד עם כל בית ישראל עלה לפקוד את הציון הקדוש בהר המנוחות, לשפוך תפילה במקום המסוגל, להיפקד בדבר ישועה ורחמים.

במעלה ההר הומה האדם, בואכה הציון ניצב דוכן מואר עם מערכת כריזה בראשה, ואברך נמרץ פונה אליו בקריאה: "צדקה להחזקת תורה, לטובת נשמתו של מרן".

הוא תוחב את ידו אל כסו, שולף מתוכו מטבע ומשלשלה אל התיבה הגדולה העומדת בתוך.

"ר' יהודי, אולי תואיל לקחת עמך קופה של 'צדקת ארץ ישראל'? הבא ברכה אל תוך ביתך!".

הוא נענה בהן, וגבאי הצדקה מברר שמא יש ברשותו רכב. לאחר שמשיב בחיוב, תוקע האברך אל ידו קופסא קטנה מעוטרת, מיוחדת להתקנה ברכב, ומשלחו בברכת 'געפועל'ט אלעס גוט'ס'.

אמנם אין הוא נמנה עם חסידי בעלזא, אך למה לא יקבע קופה של ברכה ברכבו, חשב. לאחר התפילה הוא שב לרכבו, הניח את הקופסא שבידו מבלי משים על הספסל האחורי, ויצא לדרכו.

אז היכן היא הקופה, עתה? כנראה מצאה את דרכה לאחד התאים, יחד עם המוני פריטים בלתי מוגדרים.

הוא לא התעצל, רכן לצדדים והתחיל לנבור בחללי הרכב השונים, במטרה לשלות את הקופה הנשכחת. דקה ושתיים, וה'פושקע' נמצאה. היא הוצמדה אחר כבוד לשולי השמשה הקדמית, והשקל הראשון עשה את דרכו פנימה בקול צלצול... זהו, אבן נגולה מלבן, ותחושת הקלה פשטה בגופו. הוא הפריש מטבע לצדקת אר"י, ועתה רשאי כבר לצאת לדרכו בבטחה.

הרכב גולש במורד הדרך לקראת היציאה מהעיר, וסמוך לתחנת הדלק הוא מאט ופונה ימינה, למלא את מיכל הדלק המדולדל.

ומכאן מתרחשים הדברים במהירות מסחררת, נתונים בלעדית לידי ההשגחה הפרטית...

אך נכנס מיודענו אל תחנת הדלק, ורכב שרד פרץ בשעטה בעקבותיו אל מתחם התחנה. הלה, אשר כנראה אצה לו הדרך, לא הספיק לבלום מבעוד מועד, והתנגש בעוצמה ברכבו של ר' ח. אשר נהדף קדימה והחל לדהור מעוצמת ההתנגשות - - -

גדר הבטיחות נעקרת ממקומה, והמכונית ממשיכה בפראות לעבר שולי המפלס, פוגעת בדרכה במכלי הדלק הענקיים המלאים בחומרי בעירה מסוכנים.

זעקה נפלטת מפיו של ר' ח. המבועת, והוא מביט בעיניים קרועות אל הקרקע שלמרגלות התחנה, המצויה בהפרש גובה של כמה מטרים הגונים ממנו... הוא מתכוון לגרוע מכל, ומחשבותיו עם בנו הקט היושב מאחור, שואג בהיסטריה.

קדמת הרכב החלה להישמט מטה, כפי שחזה בתרחיש האימים, וכפסע הפריד בינו לבין חבטה קטלנית ובלתי נמנעת, על הקרקע המוצקה שמתחת.

אלא שאז, בניגוד לכל הגיון ולמעלה מגדרי הטבע, כמו נשלחת זרוע שמימית אל הרכב, עוצרת את ההידרדרות בדקה התשעים ותשע - - -

קול חבטה לא נשמע, ותחתיו משתררת דממה עמוקה... ר', ח. משפשף את עיניו כלא מאמין, והוא מציץ במורא אל חרטום הרכב אשר נותר תולה באוויר, מרחף מעל התהום הפעורה.

ידו נשלחת מאליה אל קופת הצדקה הקטנה, ועיניו עטפו אותה בהערצה, "כוחה של צדקת ארץ ישראל, קופסא קטנה ומחוללת נפלאות"...

נס בדרך למירון

כבוד עסקני "מרכז מוסדות בעלזא", ירושלים.

שלום רב.

אני הח"מ, חש חובה לכתוב לכם שורות אלו, מדין הכרת הטוב, ואף כי אינני מכירכם ואינכם מכירים אותי, כיוון שאינני מחסידי בעלזא, אך מחויב אני לשתף אתכם בנס גדול ומיוחד שזימן לי בורא כל העולמים, ואולי כדאי לפרסם את מכתבי, שיהיה לתועלת גם לכם וגם לרבים.

גם אני, כמו רבים אחרים, נחשפתי לסוד ולעצה המיוחדת המפורסמת בין חסידי בעלזא בכל העולם כולו של "והוא סגולה לכל דבר", ולכן זה היה לי בראש, ברם מעולם לא השתמשתי בסגולה זו, עד ליום ל"ג בעומר תשע"ג, ומעשה שהיה כך היה:

יצאתי ברכב הפרטי שלי מעירי, אל עבר הר הקודש מירון, להשתתף כמו מאות אלפים מישראל בהילולא הק' בציון התנא האלוקי רשב"י זי"ע. היה אז חום נורא ואיום, שרב כבד, ומסביב שררה מהומה גדולה כאשר אוטובוסים נתקעו ונוצר פקק אדיר. משכך, כיוונה המשטרה את כל המכוניות הפרטיות לדרכים אחרות. גם אני ביניהן הופנית לנסוע דרך היישוב 'ספסופה'. כדי לחסוך זמן, עליתי על דרך צדדית מלאה קוצים ואבנים, ולפתע אירע מה שאירע, שני הגלגלים הימניים התפוצצו.

בדרך כלל זה קורה לגלגל אחד, ולכן בכל רכב יש גלגל מיוחד לרזרבה, אבל הפעם זה קרה בשני הגלגלים...

כמובן, התקשרתי מידית לחברת ההשכרה, שאמורה לתת מענה למקרים שכאלה, אבל מתברר, כי בגלל המצב ומאות אלפי האנשים שבדרך לכאן ומכאן, אין סיכוי שהם יגיעו אלי לפני 6-7 שעות. גם טובה מיהודי עובר אורח אינני יכול לבקש, שכן אף אחד אינו רוצה לסכן את רכבו שלו ואני אנה אני בא.

הבנתי כי נקלעתי לעסק מסובך ותקוע, וצפוי לי כאן המתנה של לפחות 7 שעות ואולי יותר, גם ללכת ברגל לציון לא היה אפשרי, כי הייתי מרוחק מאוד.

באותו רגע נזכרתי בסגולת חסידי בעלזא, הלא היא ההבטחה המיוחדת של קופת "מרכז מוסדות בעלזא", שאלתי את עצמי אם זה "עובד" גם למי שאינו חסיד בעלזא... אבל החלטתי שאין לי מה להפסיד, שכן צדקה למען לומדי תורה בארץ ישראל היא תמיד זכות גדולה. ובכן, אמרתי לחברי שישב לידי, הנה אנחנו מפרישים ממון לקופת הצדקה של מרכז בעלזא כסגולה שנצא מכאן בקרוב ובשלום.

לא חלפו ארבע דקות!!! ואינני מגזים!!! לפתע עצר לידי יהודי, תושב העיר אשקלון, אדם שאני מכיר היטב מקשרי עבודה שהיו בינינו והוא צעק אלי: "משה! מה קרה?". סיפרתי לו כל מה שקרה, והפטרתי: "אבל אתה לא תוכל לעזור לי, שכן אינני רוצה לקחת ממך את הגלגל שיש לך".

הוא התחיל לצחוק, שאלתי אותו: "דוד, מה אתה צוחק?". והוא ענה לי: "מה קורה לך חביבי, לפני חצי שנה אירע לי בדיוק כזה מקרה וקניתי... עוד גלגל, מאד יש לי באוטו שני גלגלים, הנה קח לך אחד, בתנאי שתוך כמה ימים אתה בא אלי לאשקלון, ומחזיר לי אותו - - -".

התחלתי לרקוד אתו "בר יוחאי" באמצע הכביש... אבל הסיפור לא נגמר.

למחרת בלילה עשיתי את דרכי לאשקלון, כשבתא המטען הגלגל של דוד. הגעתי אליו הביתה, הוא ירד, נשק אותי בהתרגשות ובכה. הסתכלתי עליו בתימהון ושאלתי: "מה קרה?". והוא ענה: "משה, אתה לא תאמין מה קרה. אתמול בלילה (מוצאי ל"ג בעומר), לפתע רעייתי שתחי' קיבלה כאבי בטן נוראים, והחלטנו כי אין ברירה אלא ללכת מהר לבית החולים ברזילי באשקלון. הגענו לשם, הרופא בדק וקבע: אין ברירה, אלא לגשת לניתוח שנקרא 'אפנדיציט'. התחלתי לחשוב: אוי ווי, ה' ישמור, מה זה הדבר הזה, שעכשיו נפל עלי?! אבל לפתע נזכרתי בך ובמצווה שעשיתי לך, ונשאתי תפלה: ריבוננו של עולם, עזרתי למשה ולחברים שלו ליד מירון, בזכות המצווה תעזור לי... עלינו לצילום, והרופא אמר, 'בעצם, אני חוזר בי, אין כלום, תלכו הביתה למנוחה וזהו'."

"אתה מבין?" הוא צעק בשמחה, "תראה מה זה גמילות חסדים!".

נס בתוך נס, סגולה בתוך סגולה!

אשריכם...

בהוקרה משה ג. נתניה

סיפור בעננים

הוא סגולה לכל דבר

"אספתי את הילדים שלי וקיימתי 'הוא סגולה לכל דבר' ברבים - כדי שגם הם ילמדו וכן יעשו!"

את הסיפור הנפלא הבא, שלח לנו הרב י. ל. שליט"א אחד מחשובי אנ"ש, אשר ראה עין בעין הרוחה וסייעתא דשמיא בזכות קבלה-טובה, לתת צדקה לטובת "צדקת ארץ ישראל" של "מרכז מוסדות בעלזא". הסיפור נמסר בעל-פה לאחד מעסקני המרכז, ונרשם מפיו מילה במילה:

הדבר אירע לפני כמה ימים, בנמל התעופה הבינלאומי 'קנדי' שבארה"ב. יצאתי לארה"ב לעניני עסקים, וכעבור שבועיים הצטרפה גם ב"ב שתחי' והגיעה לארה"ב, לרגל שמחה משפחתית. התוכנית הייתה שאנו חוזרים לארץ ישראל מיד לאחר השמחה, בטיסה של חברת "אמריקן אירליינס" דרך לונדון. את כרטיס הטיסה רכשתי בחברת "אל על" (כך גם הופיע על הכרטיס שהיה בידי), אשר לה הסכם חפיפה וקישור עם החברה ההיא. הגענו כמתוכנן ל"קנדי", ניגשנו לעמדה בה מדפיסים את כרטיס העלייה למטוס, הכנסתי פנימה את ה"פספורט" שלי, והנה ראו זה פלא, הופיע רק השם של ב"ב ושמי אינו מופיע!

ניסיתי כמובן שוב ושוב, אך לתדהמתי ראיתי כי שמי אינו נקלט ואינו שמור במערכת כאחד מנוסעי הטיסה. לאחר "עשרה ניסיונות" ניגשתי אל האחראי שעמד שם ובקשתי ממנו עזרה, הוא כמובן נעתר לעזרתי, אבל גם הוא לא יכול היה לעשות מאומה.

כאשר השעון התקדם לו והטיסה שלנו גם היא התקרבה בצעדי ענק, הוא ייעץ לי לגשת למשרד ראשי, המטפל בבעיות שכאלה, והוסיף שכדאי שב"ב תלך מיד לאשר את הטיסה, כדי שלא תפסיד גם היא את הטיסה.

הזדרזתי ופניתי למשרד הראשי, ולאחר המתנה מורטת עצבים, הגיע תורי. גוללתי את הבעיה שנקלעתי אליה, אך נעניתי בקירות: "מצטערים, הטיסה כבר נעולה, אין אפשרות לשנות דבר - -", מסתבר שבגלל ההמתנה פה ושם ובעיות נוספות שהיו בדרך - כבר חלף המועד בו אפשר להצטרף לטיסה, שהוא בערך כ-60 דקות לפני הטיסה...

אני כמובן התרעמתי מאוד, צעקתי שהם אשמים בבלבול ודרשתי בכל תוקף שיאשרו לי טיסה חלופית לארץ ישראל. הוספתי, שהיות וב"ב גם היא טסה לארץ ישראל אתי, ממילא עליהם לדאוג לי עבור שני מקומות. בתחילה התעלמו מטענותיי. "עליך לדאוג לעצמך" - אמרו לי. אך אני בשלי. לאחר זמן התרככו קצת, ניסו לעזור לי פה ושם, אך ללא הועיל.

או אז עלו במחשבתי דבריו הנצחיים של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, כי אין צדקה כצדקת התורה, ובייחוד תורת ארץ ישראל, וכלשונו של מרן שליט"א: "והוא סגולה לכל דבר..."

מיד אמרתי בקול: "והוא סגולה לכל דבר". הפקיד הגוי הסתכל עלי במבט תמה ושאל בעדינות: "סליחה, מה אמרת?", חזרתי שוב על המילים: "והוא סגולה לכל דבר". הוא כמובן חשב מה שחשב, את דברי לא הבין, אבל אני הבנתי והתחזקתי כי בוודאי עתה תבוא הישועה ובקרב.

לפתע עלה בדעתי: הלא את הכרטיס שלי רכשתי דרך חברת "אל-על", שהם אחראים לכך, על כן ביקשתי מאת הפקיד, שינסה לפנות אליהם ולבקש מהם כרטיס חלופי לטיסה הבאה לארץ ישראל. וכך הווה, הפקיד אישר ותוך דקות אחדות הכל סודר. החזקתי ביד שני כרטיסי טיסה לעוד 3 שעות, בטיסה ישירה לארץ ישראל. אבל, קוראים יקרים, הסיפור לא נגמר, אולי הוא רק מתחיל.

עודנו ממתנים, הסתכלתי על הכרטיסים החדשים שהנפיקו לי, וראיתי שמופיעים עליהם סכומי כסף. על הכרטיס שלי \$1000 ועל שלה \$700. זה כבר לא מצא חן בעיני, הלא לא אני הייתי אשם בתקלה הזו, ומדוע עלי לספוג את ההוצאה

המיותרת הזו, הלא אשמת החברה היא ועליה לקחת אחריות מלאה לכך.

ב"ב שתחי' אומרת לי: "הלא אתה אמרת שיש 'סגולה לכל דבר', וכבר קבלנו על עצמנו סכום נאה למען ה'מרכז', הבה נתעלם מזה, ניתן ל'סגולה' לעשות עבודתה עד הסוף, ניגש בטבעיות אל הדלפק, נציג את הכרטיסים ונמשיך לדרכנו...".

ממחשבה למעשה. ניגשנו אל הדלפק, הצגנו את הכרטיסים החדשים, נרשמנו, הגשנו את החבילות וזהו. לא חוב ולא כסף, לא תשלום ולא הוצאות. "סגולה לכל דבר" - פשוטו כמשמעו.

כאשר שבתי הביתה, מיהרתי לאסוף את כל הילדים שלי סביב השולחן, הוצאתי את קופת הצדקה המפורסמת, הנמצאת בכל בית של אנ"ש, היא קופת ה'מרכז', סיפרתי להם את הסיפור והפרשנו צדקה במעמד כולם, כדי שגם הם ילמדו מזה וכן יעשו לדורותם ובניהם אחריהם.

אגב, בטיסה שמענו בצער על יהודי נוסף שנתקל באותה בעיה, ונאלץ לשלם סכום של \$700. כמה חבל שלא פגשנו בו קודם לכן, לומר לו את הסגולה לכל דבר...

צ.י. אשדוד

כל השערים נפתחים

לכבוד הנהלת "מרכז מוסדות בעלזא" בארץ ישראל.

הנני רוצה לספר סיפור שבידי הווה עובדה, ממנו ניתן להיווכח שוב בקיומה של ההבטחה הגדולה שיצא מפי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א - "והוא סגולה לכל דבר".

מאז היווסדה, הנני "חסיד גדול" של העניין הסגולי שבקופת הצדקה של ה'מרכז', והנני 'שגריר' נאמן בכל מקום ובכל עת, לדבר אודות הסגולה הגדולה בתרומה לצדקת ארץ ישראל, לתלמידי ארץ ישראל, ושאין כל ספק בכך לאחר הדברים המפורשים שיצאו מפי הקודש.

לפני כחודש נסעתי לארה"ב לרגל ענין עסקי, עשיתי שם את עסקי ב"ה בהצלחה, ובשובי לנמל התעופה JFK לשוב לארץ היה פקק אדיר בדרך חזור. ראיתי כיצד מחוגי השעון זזים במהירות ועד שהגעתי בנשימה טרופה אל הדלפק, היה זה 59 דקות לפני מועד הטיסה. הפקיד הודיע לי בפנים חמוצות: "מדי מאוחר, אין לך אלא לחכות לטיסה הבאה, אם יהיה לך שם מקום בכלל".

עיני חשכו. פניתי כה וכה וראיתי יהודי נוסף, שהגיע מאוחר, כמוני. שנינו עמדנו וחשבנו מה לעשות בעת הזאת, והוא

אמר לי כי אין ברירה אלא להתקשר לסוכן הנסיעות שלנו על מנת לסדר טיסה קרובה במועד אחר. אולם אני עניתי לו בבטחה: "יש ברירה נוספת..." הוצאתי מכיסי \$18 והקדשתי אותם עבור ה"פושקע" של ה"מרכז", באמרי תפילה חרישית, שנזכה לראות כיצד צדיק גוזר והקב"ה מקיים...

ההוא, שעמד לידי החל ללעוג לי. "וכי מה תעזור לך צדקה פה?! עכשיו תרים טלפון ותתקשר להיכן שצריך ואל תעשה דברים שאין להם כל קשר..." אך, אני הייתי בשלי והוא היה בשלו. נשאתי תפילה בלבי ש"לא נבוש כי כך בטחנו", ושהביטחון שיש לי בהשי"ת ובסגולת המצווה, לא תשוב ריקם.

לפתע, ממש בדרך נס גמור, עבר אחראי כלשהוא במקום, וכשראה אותנו עומדים ניגש אלינו. כששמע מאתנו הכל, הוא פשוט לקח אותנו מסביב, עקף את כל המעברים, ובמהירות מצאנו עצמנו דוהרים וממהרים לעבר המעבר. בינתיים הוא שלח את המזוודות ממש ברגע האחרון והכל עבר בשלום.

עתה היה לנו 9 שעות ו-50 דקות לדון בסוגיית אמונת צדיקים, במעלת הצדקה לארץ ישראל, ובסוגיות חשובות נוספות בדרכנו לארץ ישראל.

המסקנה: רק להאמין, ואמונה היא המשכה, וחזקה על צדקת ארץ ישראל שפותחת את כל השערים.

בברכה, י.ג.

'ידידים' למען המרכז

יצאתי לתל אביב בבוקר לצורך פגישת עבודה, עודי מתפתל ברחובות העיר הלא מוכרים לי, והנה בפתע פתאום 'הלך' לי המצבר והמנוע נדם. התקשרתי ל'שגריר' ו'ידידים' בשני המקומות מכניסים את פרטיי למחשב ואומרים לי, תמתין! השעון מאותת לי בשלווה כי הפגישה אמורה להתחיל בעוד כחצי שעה... כעבור עשרים דקות בערך, אני מתקשר לחוץ ל'שגריר' ו'ידידים' ותשובתם זהה, 'העיר פקוקה, אנחנו בדרך אליך!..'

החלטתי להפריש כמה מטבעות לקופת הצדקה שברכבי. לא עברו 30 שניות

ומתקשר אלי נציג מ'ידידים' - והוא אומר לי כך: ראיתי את הפניה שלך ואני כעת בדרך לקריאה אחרת, אבל החלטתי קודם להתקשר אליך ולברר אם זה רלוונטי עדיין....

בתוך חמש דקות מעת הפרשת הצדקה חזר הרכב לפעולה ויצאתי לפגישה.

מ.ק.

השטריימל שציפה לבעליו

לכבוד גבאי הקופות שליט"א

ברצוני לשתף אותך בסיפור פלא, שראיתי במו עיני.

השכונה שלנו מתאפיינת בשלווה וברוגע תמידי ב"ה, ערב שבת קודש כמה דקות לפני תפלת מנחה, עומד אני בחלון ביהמ"ד ורואה אברך משלנו בדרכו האצילית לעבר ביהמ"ד, והנה בפתע פתאום התנפלה עליו קבוצת בריונים שצצה משום מקום, והחלו להתגרות בו, וסיימו בחטיפת השטריימל מראשו תוך בריחה מהמקום לקול צחוקם הפרוע.

האברך ניסה לרדוף אחריהם בחוסר אונים, אך לא היה לו סיכוי וגם היה בכך משום סיכון, התמלא האברך צער רב, ולא ידע לשית עצות בנפשו.

בהתייעצות מאוחדת של חברים קרובים, המליצו לו החברים גם יחד להתחייב לתרום כל אחד לקופת המרכז סכום צדקה, בתפלה ובתקווה, שיוחזר השטריימל, בשלימותו וביופיו המקורי.

הלא יאומן קרה גם קרה.

למחרת בשבת בבוקר, רואה אחד האברכים בדרכו למקווה, באמצע רחוב חרדי מובהק מונח לו השטריימל במלוא הדרו על גדר אבנים, כביכול מצפה לבעליו.

שמחה של סיפוק והנאה מילאה את לב האברכים שחוו וראו עין בעין על סגולת הצדקה לצדקת ארץ ישראל - והוא סגולה לכל דבר!!!

בכ"ר

ש.פ.

חניה ללא דו"ח

סיפר לנו אברך, שבכל חניה שחנה, הן במקום המיועד והן שלא במקום המיועד, במקרה של צורך גדול, היה רגיל לתרום לקופה שברכבו 5 ₪ וב"ה הכל היה עובר בשלום.

הייתה פעם שהוא חנה במקום שאינו מיועד בלשון המעטה... וכדרכו תרם 5 ₪ לקופה, וזכות הצדקה העלימה באופן מופלא את מאור עיניו של הפקח, שהיה סמוך ונראה מאוד לרכב, ומשום מה עבר ממש על פני הרכב ולא עצר.

הייפלא מהצדקה דבר....

מפתח ישועה

לכבוד מוקד הקופות צא"י

ברצוני לשתף אתכם, היום איבדתי מפתחות מאוד חשובים לי, ולאחר כמה דקות של חיפוש הבטחתי 1 שקל לקופה, לאחר דקה מצאתי את זה.

בכ"ר, מ.י. כ. בית שמש

אדירים משברי ים

לפני כשנתיים יצאתי עם ילדי לטיול בפארק רידינג בתל אביב, והיות וידעתי שאני יוצאת בלי בעלי, עם חמשה ילדים, נתתי כסף לקופת המרכז וביקשתי שהכל יעבור בשלום ונחזור חזרה בריאים ושלמים. הגענו למקום, חלק מהמסלול כולל הליכה בטיילת, העשויה מרצפת עץ עם גדר מתכת דרכה אפשר לראות את הים ולהירטב מהגלים. בסוף המסלול יש פתח ירידה לשובר הגלים, שלמרבה הפלא והתימהון לא סגור כלל בגדר, בפתח יש מדרגות גדולות מאוד, חלקלקות ורטובות המביאות היישר לתוך הים, ליד הפתח יש שלט גדול ואדום: "סכנה/אזהרה אין כניסה לשובר הגלים".

ברגע של היסח הדעת הסתובבתי לאחוריי ולפתע ראיתי את בני הקטן, בן השנתיים וחצי, עומד בפתח הירידה וצועק "מאמי - אני רוצה לרדת לים". מהר רצתי לעברו ותפסתי בו.

יש לציין שאני לא יודעת לשחות, ובאותו יום היה הים סוער מתמיד, עד כדי כך שלא הותרה הרחצה בים, באותו זמן בו שהינו בפארק טבע שם מישהו רח"ל.

הרגשתי שזכות הצדקה הגנה עלינו, וכמובן כשחזרתי תרמתי סכום נוסף לצדקה.

כאבי שיניים בחינם

ברצוני לשתף אתכם בסיפור אישי, שקרה עמי בזכות ה"והוא סגולה לכל דבר". אחת מהגזירות של מדינת ישראל נגדנו הייתה ביטול מימון טיפולי שורש, אך כידוע כאבי שיניים ודקדוקי עניות אינם משמשים בערבוביה, ורופא השיניים אמר לי,

שמחיר כל טיפול יעלה מעל 5000 ₪ וטובים השניים מן האחד... מאין לוקחים סכום של 10,000 ₪ עבור טיפולי שורש?

בראותו בצר לי, אמר לי הרופא, שאולי יש אפשרות לקבל כיסוי מלא מ"עזרה ראשונה", אבל יש תהליך אישור של חודשיים, ולא ידעתי אם הכאבים ימתינו בסבלנות ואם בכלל יאושר לי הכיסוי - ובינתיים הכאבים לא נחים...

מתוך אמונה ובטחון בסגולת ה'בעלזער הייליגע פושקע' נתתי ל"מרכז' דמי קדימה של 400 ₪ וקיבלתי ע"ע להוסיף עוד, עד מלאת חלק המעשר מהסכום שיאושר. הבקשה נכנסה ואחרי יומיים נודע לי שגם הם מפסיקים לאשר את הטיפול הנ"ל בתקופה זו, כמובן שתקונתי הלכה וירדה, אך לא בטחוני בסגולה הנפלאה.

וראה זה פלא, בתוך שבועיים קיבלתי את האישור (כבר אחרי מועד הסגירה). מתוך שמחה וצהלה עשיתי את דרכי למשרד הרופא, ויהי כשמעו זאת - אמר לי מרוב השתוממות: לא רק שהאישור ניתן אחרי 'נעילה' אלא גם אחרי 'מעריב'. כמובן שעוד בו ביום התקשרתי למוקד הקופות להוסיף את הסכום שקיבלתי על עצמי.

ונזכרתי מה שמספרים בשם ה'חתם סופר' הקדוש זי"ע שהיה אומר בליל הסדר: "פון ניסן ביז ניסן זאל מען פון קיין צעהן-וויי נישט וויסן", וקווי ד' יחליפו כח.

ידידכם, ל.צ.ק.

שתיים בקופה אחת

לכבוד משרדי המרכז כ"א בשמו הטוב יבורך ברצותי לשתף אתכם בשתי עובדות שחוויתי לאחרונה, בזכות התרומה לקופת ה"והוא סגולה לכל דבר"

א. לקראת ימי הפסח ניקינו כבכל בית יהודי את המקרר, עם כל המורכבות שבדבר... בסיום העבודה חיברנו את השקע לתקע, אך המקרר אינו מגיב! אין קול ואין עונה! אין זרם חשמל ואין תגובה. היה זה בשעות הקטנות של הלילה והמוון מוצרים המתינו לחזור לקירור, ואנחנו נותרנו תקועים! מנסים פה מנסים שם, מוציאים... מחזירים... מנערים... מנסים לבצע 'פעולות החיאה', אך הוא לא קם ולא זע.

חשוב להדגיש שניסינו "כל פעולה" כמה פעמים! בין ניסוי לניסוי, נזכרנו פתאום מהסגולה לכל דבר. והנה פלא - לאחר התרומה, חזרתי על הפעולה הפשוטה

והראשונה של הכנסת השקע לתקע - והמקרר חזר לתפקודו כאחד המכשירים.

ב. הסתבכתי עם המוסד לביטוח לאומי ושללו לנו זכויות לגמלה מסוימת, שהיינו זכאים לה, ולא עוד, אלא שהיה חשש גדול לתביעה משפטית נגדי על הוצאת ממון במרמה. גם לאחר התייעצות עם מומחים גדולים בתחום, לא נתנו לי סיכוי, ופטרו אותי עם המשפט שרק תפלות יעזרו, ואין לא-ל ידם לעזרנו אמרו לי שבמקרה הטוב אשמח על אי תביעה משפטית, ולגבי הזכאות להמשך קבלת הקצבה זה כבר בגדר למעלה מדרך הטבע.

בצר לי ניגשתי אל קופת הצדקה ותרמתי לקופה הסגולה לכל דבר בתקוה שה"לכל דבר" כוללת גם דברים כגון אלו, שהם למעלה מדרך הטבע... כעבור מס' ימים קיבלתי מכתב מביטוח לאומי שאין שום תביעה נגדי ושאמשיך לקבל כרגיל את הקצבה, ואף על התקופה ששללו לי את הקצבה קיבלתי רטרואקטיבית, בחשבון הבנק שלי....

בברכה י. ה. ב"ב

האבדה שנמצאה

לכבוד ה'מרכז'.

לפניכם סיפור על ישועה בזכות התרומה לקופת הצדקה של המרכז. אם תרצו, אתם יכולים לפרסם את המכתב. על משכבי בלילות, במוצאי חג הפסח, נזכרתי בצ'ק בסכום של \$1500, שקיבלתי ממישהו בערב החג. התחלתי לחפש אותו בכל מקום, אך הצ'ק איננו. לאחר חיפוש ממושך ומייגע הבנתי כי הצ'ק הלך לאיבוד, לצערי...

בלבי חששתי, שמא הגיע הצ'ק לפח האשפה כבר בערב החג כאשר עסקתי בסידור הרכב וניקיונו. מי יודע - חשבתי לעצמי - אם לא פינו כבר את כל האשפה. חשתי ולא התמהמהתי, רצתי לעבר הפח הגדול, כי הלא במקום חסרון כיס גם זו אופציה, אך לצערי לא מצאתי את הצ'ק, לא מינייה ולא מקצתיה.

בלית ברירה, לא יגעת ומצאתי... את הקופה שברכב, שמתי כמה פרוטות חשובות לצדקה והתפללתי מעומק לבי.

והנה בעודי חוזר לביתי, טרוד וחושב מחשבות על ההפסד הגדול, אני משפשף את עיני ואיני מאמין למראה עיני - הצ'ק היקר שוכן לפי תומו במדף הסמוך לדלת הכניסה.

למדנו על כוחה של סגולה קדושה זו וכוח הצדיקים בהבטחתם לך.

ברוך רחמנא דטב עביד.

ידידכם עוז

א.ז. פה ירושלים ת"ו

לא נברא אלא בשביל נותני הצדקה

אל כבוד חברי המרכז הדגולים

הנני בזה לשתף אתכם בזה, שברכבי שוכנת אחר כבוד הקופה הסגולית של המרכז, המלווה אותי בכל מקום ומקום, בכל עת ועת, ובכל יום ויום הנני מפריש צדקה ורואה אני סייעתא דשמיא והשגחה פרטית גלויה, המחדירה בי תמיד אמונה תמימה בקל עליון ובתורת משה.

וכאן אספר לכם מעשה נפלא מאוד, אשר קרה לי לפני כמה שבועות. היה זה באחת הנסיעות שלי ברחבי ארה"ב, עם משפחה ברוכת ילדים ובתוכם ילד חולה הזקוק לטיפול מיוחד, והנה בעצרי בדלק טעה המתדלק ומילא את רכבי הממונע בסולר במקום בדלק בנזין, דבר שיכול לגרום לרכב נזק בלתי הפיך. חזרתי לרכב והתחלתי בנסיעה ובאמצע הדרך נעצר הרכב על כל תכולתו האנושית. לצערי, במקום בו נעצרת הייתה קליטה קשה מאוד, כל נוסעי הרכב בכו בהיסטריה, קור אימים היה אז בחוץ וכולם קפאו מקור, לא היה שום סימן חיים מסביב, בקיצור, סוף העולם.

מרוב בלגן וחוסר אונים שכחתי מקיומה של הקופה, אך כעבור דקות ארוכות, נזכרתי בה והוצאתי אותה, שלשלתי סכום נכבד לקופת המרכז'.

באותו רגע ממש, עבר לידינו גוי עם משאית גדולה ועל המשאית שלט האומר שהוא מתעסק בתיקון וטיפוח ספינות ואניות. התחננתי לפניו, שא עיניך וראה את מצבי ועזור לי, הוא עצר והושיט עזרה ב"ה, הוציא משאבה אך התברר שהיא אינה עובדת, הגוי מחסידי אומות העולם היה, התקשר לביתו שנמצא במרחק חצי שעה מהמקום, והביאו לו משאבה חדשה מהמוסך הפרטי שלו, יחד עם מיכל חירום של בנזין, הוא הפשיל שרוולים ועבד במשך שעתיים שלימות לרוקן את המכל שלי מהדלק הזר, ולאחר מכן מילא את הדלק. הוא ממש השקיע את כל כוחותיו למרות קור האימים ששרר, לעזור ולסייע לי. וראו דבר פלא: הגוי לא רצה כסף! ולא זו אף זו, אלא שביקש ממני בכל לשון של בקשה שאתקשר אליו בהגיעי לביתי לוודא שהכל בסדר וכי הגעתי בשלום ובשלווה.

אין זאת אלא כי "כל העולם לא נברא אלא בשבילי" כי המקיים בהידור את מצוות הצדקה ותומך בעמלי התורה הק' - כדאי וראוי שגוי נידח יעבוד ועמול למעני.

השעון נמצא

לכבוד מערכת קופת המרכז

קשה לעצור בעד ההתרגשות שזכיתי לחוות בעצמי בזכות הצדקה למרכז מוסדות בעלזא בא", בני החתן שיחי' התארס לפני כמה חדשים, כנהוג קיבל שעון זהב יפה מהמחותן, שנגנז כמוזן במקום מוצנע, ובני החתן חזר ללמוד בישיבה"ק בא". לפני כמה שבועות חזר בני הביתה, כהכנה לקראת החתונה בשטומ"צ, וכשרצינו להוציא את שעון הזהב, גילינו שפשוט הוא אינו מונח במקום שהוצנע.

איני יכול ואיני צריך לתאר את עגמת הנפש מעצם האבדה, ובנוסף לזה הבושה והצער, מה אומרים למחותן?...

לאחר כשבוע החלטנו, שעלינו לעשות מאמץ עליון למצוא את השעון, חפשנו בכל מקום אפשרי, והגענו למסקנה כי כנראה השעון נגנב ע"י בעלי מלאכה שהיו בבית. התחלנו לטכס עצות, איך אפשר לתבוע מהם את הגניבה וכו' וכו' בצר לנו, הוצאנו את הסגולה הקדושה 'והוא סגולה לכל דבר', מבטיחים שאם נמצא את השעון, נשלש לקופה סך של כ-200 ₪ ומחכים לנס. אחרי זמן קצר ניגשנו לארון אחד להוציא איזה בגד, ופלאי פלאים! נתגלה השעון.

בברכה רבה על כל פעולתכם

ש.ר. ירושלים

מכשיר שרוף ועובד

שלום וברכה

סיפור פלא עבר עלי אישית עם סגולת הקופה. אני עובד בתיקוני בית 'כלבוניק', הוזמנתי לעבוד בבית אחד מאנ"ש,

עודי עומד על הסולם קודח בקיר אני מרגיש המכשיר מתחמם ופתאום מפסיק לעבוד. מצב לא נעים ומעכב את כל העבודה והסדר בבית וכו'. אני מנסה שוב ושוב והמכשיר לא נדלק.

מה עושים בעלזער חסידים? אני אומר לבעל הבית, ברענג די פושקע! ואני מכניס שם מטבע לצדקה - אך המכשיר אינו מגיב. מגיע הבעל הבית ונחלץ לעזרה. מפריש צדקה - ועדיין מנסה ולא עובד, רעיית הבית ניגשת גם היא לקופה ומכניסה כמה מטבעות - והנה המכשיר חוזר לעבודה מלאה, אני מסיים את העבודה וחוזר לביתי.

בביתי אני מכניס את המכשיר לתקע והמכשיר שב לסורו ואינו מגיב. החלטתי לפתוח את המכשיר ולבדוק לעומק.

את מה שראות עיני לא יכולתי להפנים! המכשיר שרוף לחלוטין לא היה סיכוי שיעבוד גם בעת העבודה - וזה פלאי פלאים שעבד בכלל.

תנאל שרדון - אשדוד

צדקה בעין טובה

ברצוני לשתף אתכם בהתרגשות רבה במה שעבר עלי, בסיפור הפלא, הנס הגדול והחסד הרב שעשה ה' עמי, ואודה ה' מאוד בפי בסוד ישרים ועדה ובתוך רבים אהללנו.

היה זה ביום שלישי בשעות הבוקר, עמדתי מול דלת ביתי, מכין את עצמי לצאת לעבודתי כמידי יום ביומו. לפתע עבר בראשי בזיכרון מקופת הצדקה המיוחדת של "צדקת הנרות" הנמצאת בביתי בארון הזכוכית ליד הנרות של שבת.

מעולם לא קרה לי כדבר הזה, מדוע היום דווקא לפתע מכה בי הזיכרון של הפושקע? למעשה, באותו בוקר כבר נתתי צדקה, וגם בעת התפילה כנהוג, לתוך הפושקע, ומדוע שוב אני נזכר?, הרגשתי ממש שרגלי מוליכות אותי אל החדר, להוציא ולתת צדקה. באותה שעה אמרתי יהי רצון בזכות הצדקה, שאתבשר בשורות טובות ישועות ונחמות.

באותה שעה ממש, בבניין הת"ת דחסידי בעלזא, בני יקירי נ"י ירד במדרגות וילד שעבר לידו לא שם לב אליו ונתן לו דחיפה חזקה. בני התגלגל בכל המדרגות בצורה תלולה ומסוכנת וקיבל מכה חזקה בעינו הימנית וכל העין התנפחה.

אני יצאתי לעבודה ולא ידעתי כלום. הצוות המנוסה של הת"ת חש מיד לתת עזרה לבני יקירי, ומהר מאוד התקשרו אל ב"ב להודיע כי הילד נפל וקיבל מכה חזקה מאוד בעין. היא מיהרה לת"ת ובאותה זמן הודיעו גם לי מה קרה. באותו רגע נפל בדעתי, כי נתקיים בי "טרם יקראו ואני אענה" כי באותן דקות ממש שאני עמדתי ליד הפושקע, ליד צינור הישועות, משם כל הסגולות וההשפעות הטובות, וביקשתי מלפני ה' פועל גבורות, שאזכה לשמוע בשורות טובות, באותה שעה התגלגל בני, ומשמים נתגלגלה זכות לידי לתת צדקה לעמלי תורה, כדי להגן על בני בזכות כוח הצדקה, והיה הדבר לפלא.

רק היה מבשר טוב להודיע שאכן העין קיבלה מכה חזקה ביותר, אך ב"ה לא נפגעה כלל, על אף חשש הרופאים ולאחר כל הבדיקות נמצא ב"ה, שבדרך נס ממש לא נגע ולא פגע בעין, ובני נ"י רואה ב"ה בשתי עיניו, כן יעזרנו ה' לראות ניסים ונפלאות וחסד ה' בשתי עיניו, וירום קרנם של לומדי התורה, לעילא ולעילא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמין בעלמא ואמרו אמין.

בברכה מרובה. ידידכם החפץ בשלומכם
מקריתנו המעטירה בקרתא דשופריא

א בעלזער מופת אין בעלזא

לכבוד ידידי הרה"ח ר' ..... שליט"א. מחשובי עסקני מרכז מוסדות בעלזא.
שלום רב.

"אז רוב נסים הפלאת בלילה". היה זה הלילה ההוא, כאשר נסענו מבעלזא לליז'ענסק, קבוצה של כמה מכוניות בצוותא חדא כנסיעות החסידיים בימים ההם, מאחורי הרכב של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א (בנסיעה ההיסטורית לפני חתונת הרב שלום שליט"א).

בכדי להקל על הנסיעה המפותלת והמלאה בהפתעות, השגנו על כל צרה שלא תבוא משדרים מיוחדים בכדי להיות בקשר אחיד להנאתנו ולטובתנו.

אחרי שעברנו את הגבול, הגיעה הודעה לר' אייזיק בראון הי"ו (מארגן הקבוצה) שבגבול 'פשעמיש' נתקעו שלשה אוטובוסים של חברת "דרכי אבות" וגם מכונית אחת, ולפי לוח הזמנים ותכנית הנסיעה היה נראה, שלצערם, לא יספיקו להצטרף אל כ"ק מרן שליט"א בציון הקדוש בליז'ענסק. ר' אייזיק התבקש שידאג להזכיר בקודש פנימה את הנושא אך לא עלה בידו. כמוכן שכאבנו את כאבם ולבנו התמלא צער על מצבם.

כרגיל במצבים כאלו, התחילו כולם לתת עצות ורעיונות מופלגים אל מי אפשר לצלצל ואיך אפשר לשחד את כל ממשלת פולין ולהשתדל לפתור את העניין במהירות האפשרית. אבל, בשעה כה מאוחרת בלילה, מה אפשר לעשות....

פתאום קם ר' אייזיק, הגביה את קולו ושאל: "איך פארשטיי נישט, האם שכחתם לטפל בנושא, ע"י הפתרון הפשוט והיעיל ביותר, האם כבר נתתם סכום הגון לפושקע של 'והוא סגולה לכל דבר'? הבה נארגן צדקה גדולה לטובת קופת ה'מרכז' ואי"ה נשמע בשורות טובות בקרוב ובניקל...".

המשדרים באו לשימוש בשעה זו באופן מופלא. ההכרזות התחילו: ר' משה נותן עשר דולר לטובת החברים הממתינים, ר' נתן צבי ח"י שטרלינג. ממכונת שלישית מודיעים: זה נותן עשרים שקלים והוא נותן חמש דולר, ממכונת רביעית מודיעים בשמחה: ר' מאיר מלונדון קיבל ע"ע חמשים דולר עבור ה'מרכז' וחברו, אברהם צבי, דווקא התעקש על "פיהר און פופציג", ככה התקבלו הדיווחים מכל המשדרים. פתאום שואל מאן דהוא: "הרי יענק'ל, בערל והרשל מהמכונת השלישית לא השמיעו את קולם?"

נענה נתן צבי: "הם ישנים". אך שאר החברים טוענים: אין מצב, כל אחד מהקבוצה שלנו חייב לתת, איש בל יעדר!". אחרון הנוסעים נתן שקל אחד, וכך "כולם" בלי יוצא מן הכלל נתנו מכיסם למען שמחת חבריהם וטובתם.

לשמוע ולא להאמין! מיד אחרי הנדבה האחרונה קיבלנו טלפון מאחד האוטובוסים, שהמצב מתחיל לזוז, הפולנים התחילו את לפתוח עמדות עד שהעניינים הסתדרו וכל הקבוצה המשיכה בדהרה לכיוון ליז'ענסק. ממש ראינו עין בעין את הכח הטמון בצדקה של תמיכת תורת ארץ ישראל.

לשמחתנו הרבה, ממש "ברגע" שהגיעו האוטובוסים הללו לאתר הציון, ראינו את כ"ק מרן שליט"א עולה בהר ה' לכיוון הציון הקדוש, סייעתא דשמיא ברורה כשמש בזכות הצדקה הקדושה, שכמובן גם אנחנו הצטרפנו אליה בשעת שהותנו על האוטובוסים בגבול.

מרגיש אני בעל זכות שראיתי את הדברים, ותענוג הוא לי להעלותם על הכתב. יה"ר שיתקבלו כל תפילותינו לרחמים ולרצון.

ש.ו., גאלדעס גרין

מעשה ברכב...

אל רום מעלת כבוד ראשי מרכז מוסדות בעלזא בארצנו הקדושה.

אבקש בזאת לפרסם את מכתבי זה, ובו סיפור נפלא, מאלף ומרתק ביותר, אשר קרה עמי.

ביום ששי העעל"ט, אחרי קיום מנהג ה'טועמיה', נכנסתי לרכבי לסדר סידורים אחרונים בחנויות בורו פארק טרם היכנס שבת קודש, ניסיתי להדליק את המנוע אך אין קול ואין עונה. אחרי כמה רגעים מורטי עצבים החלטתי, שאולי אדחוף את הרכב,

מרחק של כשני רחובות עד לתחנת דלק קרובה, ואולי קצת דלק יעזור. כמה יהודים טובים הפשילו את שרווליהם בחום העצום, ותוך כמה רגעים הגענו אל תחנת הדלק, אך המצב לא השתנה, ואפילו אחרי שהוספנו הרבה דלק לא היה כל שינוי. בצר לי, התקשרתי למוקד "חברים", שהיה מלא וגדוש בפניות באותו זמן, אך בכל זאת, אחרי כעשר דקות הגיע אברך מסור ונמרץ, כמלאך המושיע, הוציא מצבר מרכבו וניגש לרכבי מלא שמחה ובטחון, לפתור את התקלה. אולם, כל ניסיונותיו עלו בתוהו. הרכב נרדם בשינה עמוקה, ולא הראה כל סימני תחיה.

מובן שכמה 'מבינים' התקבצו סביבנו, כולם עם עצות שונות, עד שנמנו וגמרו שכנראה משאבת הדלק הלכה לעולמה. העצה לכך פשוטה, בדרך כלל: מנענעים את הרכב עד שהדלק נכנס למנוע וכך אפשר לנסוע לפחות עד למוסך הקרוב. אולם לכלל כלל יש יוצא מן הכלל, כידוע, ובדיוק כאן ביקש הכלל להוכיח את הכלל הזה... ניסינו בכל הכוחות, אך הישועה בוששה לבוא.

לפתע עלה רעיון במוחו של האברך מ"חברים": אחד מחברי החברה היה בעבר בעל מוסך לתיקון מכוניות והיום, בטוב לבו, הוא מתנדב לקריאות הצלה מסוג זה. הוא הזעיק אותנו והסכים להזדרז ולבוא בדקות הקרובות. עד שהמוסכניק הגיע...

כשבועיים קודם לכן, יצא ה'מרכז' בארה"ב בתוכנית מיוחדת להפצת קופות הצדקה המיוחדות לרכבים, וכיון שהיה לי ב"ה חלק בזה כגרפיקאי, הוצאתי בשעתו את ה'פושקע' שלי מהרכב בכדי שיוכלו במשרד הפרסום לצלם כמה תמונות מן ה'פושקע'. כמובן, ה'פושקע' נשארה שם... עודנו עומדים אובדי עצות ליד הרכב התקוע, קבלתי טלפון מפתיע מבעל משרד הפרסום, שביקש להודיע לי, שזה עתה סיים להכין את אחת הפרסומות עבור ה'מרכז'. השבתי בלא סבלנות יתירה: "מה זה קשור עכשיו? הרי אני תקוע עכשיו עם רכבי, כבר עברה שעה שלימה ואין כל פתרון...". על אתר הפתיע אותי המפרסם: "האם כבר הכנסת מעות לקופת ה'מרכז'?" כולי מופתע, השבתי: "צדקת! איך שכחתי לעשות את מה שכל אנ"ש עושים באופן טבעי בכל זמן ועידן, אבל הרי ה'פושקע' נשארה במשרד שלך בשבוע שעבר...".

הוא מותיב והוא מפרק: "אני מכניס עכשיו דולר ל'פושקע' שלך, לזכותך, ואני מוסיף עוד חמשה דולר מכיסי ומצפה לישועה...". אחרי כעשרים שניות מסיום שיחת הטלפון, הגיע בעל המוסך הנ"ל, יצא מרכבו בנחת, שמע על מה ולמה הוזעק, פנה אלי בניחותא ואמר: "ספר נא לי את השתלשלות הדברים". אחרי דברי ההסבר הוא אמר: "תנסה להדליק, ברצוני לשמוע את רעש המנוע".

והנה, רק סובבתי את המפתח, בפעם העשרים, ו'פתאום' הרכב נדלק כבימי הזוהר, בלי שום מאמץ! הוא הסתכל עלי בעיניים רחמניות, מלא פליאה, ואמר לי: "האב א פרייליכן שבת!". והיא סגולה היא "לכל" דבר.

א.ב. ארה"ב

מזל טוב בזכות הפושקע

בננו היקר הגיע לגיל השידוכים ב"ה, ועל הפרק עמדה הצעה טובה ב"ה שהתקדמה על הצד הטוב ביותר, והנה, כאשר

הכל היה נראה על דרך המלך בפתע פתאום קבלתי טלפון מן השדכן והנה הוא מגמגם בפיו. הבנתי שהמצב לא טוב, ואכן הצד השני החליט להשהות את ההצעה משום מה.

כשליבי מר לי, ואיני יודע להשית עצות, חשתי שלא שיתפתי את עמלי התורה הק', ואכן מיד ניגשתי לקופת הצדקה בחיל ורעדה, וכשפי תפילה נרגשת, הפרשתי סכום הגון לתוך הקופה, ובפי הבטחתי עוד סכום, שאתן בע"ה בשמחת התנאים, אם יזרז ה' את הדבר ואזכה לברך על המוגמר בשעה טובה.

למותר לציין כי זמן רב לא עבר והמחותן בעצמו התקשר אליי ואמר כי הוא רוצה לסיים את השידוך בכי טוב ולשתות "לחיים".

למותר לציין והוא דבר פשוט, כי במעמד התנאים הכפלתי את התרומה והוספתי משלי עוד, וכל אחד מהמסובים ובראשם המחותרן הוסיפו צדקה משלהם לכבוד התורה ולכבוד בעלזא.

מצה זו שאנו שולחים על שום מה

"כמנהגי בכל שנה ושנה, מספר לנו בטלפון ר' ברוך שיחי' וקולו מלא בהתרגשות, אני נוהג לאפות מצות מצווה בערב חג הפסח, וכמנהגי אני הולך לביתי ומניח את המצות במקום בטוח עד ליל הסדר. משום מה, הפעם ביקשתי מבני הבחור נ"י שייקח את המצות הביתה ואני פניתי לביהמ"ד לטבילה במקווה טרם כניסת השבת ויו"ט, משום מה, בני הבין הפוך. הוא חשב שאני לוקח את המצות שלי, והמצות נשארו במאפיה, מונחות על איזה ארון שם. הגעתי לביהמ"ד בליל חג הפסח, וכששאלתי את בני מה בעניין המצות, הוא גילה לי כי לא לקח אותן כלל וכלל. התמלאתי בחשש ובפחד ובדאגה (ואולי קצת בכעס) ואמרתי לבני כי אין ברירה אלא שימחר עתה למאפיית המצות הקרובה, עוד לפני שמתחילים תפלת מעריב לראות אולי זה עדיין נמצא שם. במקביל אמרתי כמה פסוקי תהילים והבטחתי לתת בעז"ה תרומה לפושקע 26 דולר כמניין שם ה' (וכמניין "ג' מצות" במ"ק) לקיים מה

שנאמר 'והוא סגולה לכל דבר', ומיד בחוה"מ אתן את התרומה. בני חזר בידיים ריקות, ואני הייתי בצער גדול על כל מה שהיה, ועל הטעות הזאת. כמובן שכשר וישר לעשות סדר עם מצות אחרות, אבל ידוע העניין הגדול, וחשיבות גדולה הייתה בעיני לקיים גם השנה את המנהג הקבוע שלי.

והנה בבואי לביתי, חכתה לי הפתעה גדולה על השולחן. לשמחתי הגדולה מצאתי את הקופסה של המצות שלי מונחת אחר כבוד. ולפי שידעתי כי אליהו הנביא מגיע רק לשפוך חמתך, הרי שמישהו אחר הביא את המצות. התחלתי לברר וגיליתי כי שכני היקר ר' ישראל שיחי' ראה שאני שוכח את המצות והחליט לעשות עמי חסד גדול להביא את המצות לביתי ממש לפני זמן הדלקת נרות, ואני הייתי אז כבר בביהמ"ד.

ולא היה לי שום ספק שזכות הצדקה הקדים לי השי"ת את הרפואה מבעוד מועד.

בכבוד רב

מבית שמש

הטלפון שצלצל בחול המועד

אני רוצה לפרסם סיפור אישי, בלי פרטים אישיים, והמטרה שלי היא לחזק ענין בין אדם לחברו, דווקא ובפרט בזמן הזה שאנו עומדים בו, ימי ספירת העומר, שהוא מסוגל מאוד לתיקון עוונות של בין אדם לחברו, לחיזוק העניין, וכן לחזק ענין צדקת אר"י ללומדי התורה החשובים שיש בזה סגולות רבות.

בהיותי תלמיד בישיבת "כוכב מיעקב" משעבין, לפני כשלושים שנה, אירע מקרה מצער ביני ובין אחד מחברי, אשר לאחר יוכוח ומחלוקת עם אחד מן החברים אמרתי מילה קשה בלהט הוויכוח ופגעתי בו מאוד ברבים. בשעת מעשה לא חשבתי כלל על מה שאמרתי ועל תוצאות המעשה הרע הזה, אבל לימים, עשיתי חשבון הנפש על מעשי וגיליתי כי אכן על זה אני חייב לחזור בתשובה, ובין אדם לחברו יש לחזור בתשובה ע"י פיוס ובקשת מחילה.

אך הבעיה הייתה, שלא הייתה לי שום אפשרות למצוא אותו, לאחר שכבר לפני שנים אביו נפטר ואמו התחתנה שוב במדינה אחרת, ולא היה לי מושג היכן הוא היום מתגורר והיכן הוא נמצא ואיך אמצא אותו כדי לבקש ממנו מחילה, ואפילו לא ידעתי האם הוא חי ולאילו קהילה הוא משתייך.

והנה החלטתי, כי הפעם יכולה להיות שעת הכושר. בערב חג הפסח ניגשתי לאחד מהשטיבעלך דחסידי בעלזא, שם מותקנת קופת צדקה של מרכז המוסדות, והכנסתי סך 93 שקלים כמניין "מחילה" תוך שהוספתי תפילה ממעמקי הלב, כי יכוון ה' את דרכי למצוא את החבר ולמצוא מסילות ללבבו שיקבל מחילתי לטובה.

בחול המועד קבלתי טלפון. על קו הטלפון, ניחשתם נכונה, חברי האבוד, אותו אני מחפש כבר שנים ואין לי מושג שהוא מתגורר היום אי שם באחת מהערים הרחוקות בארה"ב, ולא ידעתי כיצד אגיע אליו. שאלתי אותו מדוע הוא מתקשר אלי דווקא עכשיו, והוא סיפר לפי תוממו, כי הציעו לו שידוך לבנו והמשפחה המשודכת שייכת לקהילה שלי וגרה בשכונתי, וכאשר שמע כי חברו משנות הישיבה מתגורר שם החליט לפנות אלי ולברר על המשפחה.

מתברר, כי הוא שכח לחלוטין מכל הסיפור ומזמן סלח ומחל, וגם עכשיו הסכים מיד לסלוח לי על מה שעשיתי לו בחפץ לב והוריד אבן כבדה מעל ליבי, ואני מיהרתי להודות לו על נכונותו, ולהודות לה' על שהכניס בליבי סגולת הצדקה, ושמחתי לתת לו ידיעות טובות על המשפחה ולברך מזל טוב, שיזכה לעשות שמחות בלב שמח, בשעה טובה ומוצלחת.

בברכה, החפץ בעילום שמו

"שמים פתוחים"

לכבוד ידידי ...

כיון שהנך עובד ב"מרכז", רציתי לשתף אותך בסיפור נפלא ומיוחד שהיה לי בדרך חזרה משמחת בית בעלזא.

יצאתי לאר"י משדה התעופה ניו יורק והחנתי שם את מכוניתי. הסוכן שלי לא יכול היה למצוא לי דרך חזרה לניו יורק, אלא רק לשדה התעופה JFK מובן שהדבר היה גורם לי לטרחה גדולה מאוד, לעגמת נפש ולבזבז כסף שאינו כ"כ מצוי בכיס אחרי נסיעה לארץ ישראל.

בדרך לשדה התעופה בלוד נדבתי סכום הגון לפושקע הקדושה לבית בעלזא ותפילתי בפי לבורא עולם שאוכל להתגבר על הבעיה בזכות הצדקה החשובה.

כשהגעתי לנתב"ג, נגשתי לדלפק ושאלתי אם יש אפשרות להחליף את הכרטיס לניו יורק. נענית מתוך מאור פנים שבוודאי אפשר להחליף בלי שום בעיה רק בתנאי קטן, 'קטן מאוד', תשלום של \$550 לשני הכרטיסים...

ניסיתי וביקשתי לדבר עם האחראי, הוא בדק במחשב ואומר לי: סע לשלום!!! והוא סגולה לכל דבר.

בידידות, נ.ז. ברוקלין יצ"ו

צדקת העסק

הצטרפתי לצדקת העסק, וזמן לא קצר אח"כ חוויתי ישועה משמים. יש לי חנות לממכר ממתקים, מזונות, שתיה וכו'. העסק רשום כקיוסק וככזה, אסור לו למכור מזונות שלא באריזה. בתהליך של קבלת הרישיון מהמדינה, הגיע פקח לביקורת לבדוק את החנות ומצא כי מוכרים שם מזונות ללא אריזות והזהיר, שלא יקרה שוב כמקרה הזה. לאחר כמה שבועות, הפתיע המבקר בביקור פתע, ובדיוק באותו יום החליטו בחנות, משום מה, לשים את המזונות הפתוחים בצד השני של הפתח, כך שכשהמבקר הסתכל מיד לצד שבו ראה את המזונות בפעם הקודמת, הוא ראה שאכן לא מוכרים מזונות ללא אריזה, ואחרי אישור של המוכרים, הוא מיד פנה החוצה בלי להסתכל לצד השני, שם היו מונחים אחר כבוד בפרהסיה מוחלטת, מזונות ללא אריזה. זכות הצדקה לעמלי התורה עמד לי ב"ה.

ש.ו. ירושלים

צדקה לזכות הצדקה

לכבוד קופת הצדקה צדקת ארץ ישראל
ברצוני לשתף את ציבור הקוראים בהרגשים שהיו מנת חלקי ביום הפורים שעבר עלינו לטובה.

פורים השנה היה מושלג וקפוא, הרחובות היו מלאים ב"משליך קרחו כפתים, לפני קרתו מי יעמוד" ואם לא די בכך, זכינו גם למידה מרובה של "הנותן שלג כצמר, כפור כאפר יפזר", ההכנות, שעשו קבוצת אברכים לכבוד הפורים לאסוף סכומים נכבדים מנדיבי העם לטובת ה'מרכז' ביום שבו כל הפושט יד נותנים לו, היו גדולות. אך למעשה, עלה הדבר בקושי רב וחלק גדול מהתכניות נכנסו למצב של "ישלח דבריו וימסם", הרחובות היו מלאים בערמות של שלג וכל המכוניות ושירותי המוניות למיניהם היו תקועים, צער רב עלה בלבי. אך במקום ליפול למצב של עצבות ח"ו ביום הגדול והקדוש, החלטתי בכל כוחותיי להתחזק ולהתמלא בשמחת התורה והמצוות, (כדברי התורה של מר"ש בעת 'שלוש סעודות' שזה חלק מהעבודה במצוות מחיית עמלק) ואף עשיתי מעשה, ניגשתי לקופה של ה"מרכז" (מעניין לעניין באותו עניין) והתפללתי לבורא עולם, אחרי נתינת סכום צנוע, שאוכל למלא את רצון הקודש ולהשלים את חובותיי שלקחתי על עצמי השנה בהחזקת תורת א"י.

שמח אני לפרסם ברבים, שראיתי הצלחה גדולה ב"ה, ותוך כשעתיים זכיתי לקבץ סכום גדול בהרבה ממה שציפיתי, בבחינת יהודה ועוד לקרא.

והוא סגולה לכל דבר!

בברכת חג כשר ושמח וישר כחכם

א. ש. ו.

עונג שבת בשלימות

לכבוד מנהלי קופת הצדקה של מרכז מוסדות בעלזא.

שלום וברכה!

הננו בזה לשלוח לכם דבר מופת נפלא - הפלא ופלא, שאירע לנו ע"י תרומה הגונה למרכז, וזה דבר המעשה:

אנו, תלמידי שיעור ב' מישיבה"ק 'דובר שלום' באשדוד, נסענו בערש"ק פר'

פינחס שעל"ט - לשבת התאחדות והתעלות במושב 'אחיעזר' שבמרכז הארץ. והנה בערש"ק, סמוך ונראה לכניסת השבת, כשהבישולים וההכנות בעיצומם - נפל החשמל. הכל נתקע, אין מיזוג, אין מקרר, אין חשמל. בעזר ממעל, לאחר מאמצים רבים הצליחו העסקנים להרים את החשמל לעוד כמה דקות. אולם-שוד ושבר, אחר מספר דקות, צנח החשמל שוב. דאגה עצומה החלה לכרסם בלבות הבחורים, שידעו שמדובר בשבת חמה וקודחת ביותר שאי אפשר להסתדר ולו כמה דקות ללא מזגנים, וכזה בראך... מה יהיה? איך נעבור את השבת? אנה אנו באים - - -

ואז הבדיק במוחו של אחד מבני החבורה, הרעיון הנפלא הידוע: "והוא סגולה לכל דבר"... חיש החל לסובב בינות הבחורים ע"מ לאסוף כסף עבור ה'מרכז' כסגולה שלא ייפול החשמל שוב, במקום נאסף סכום הגון, והבחורים נכנסו אל השבת בלב רגוע ובטוח...

מה נאמר ומה נדבר... בדיוק, אבל בדיוק, בזמן צאת השבת לפי ה'בעלזער זמן', נפל החשמל שוב... שבת שלימה זכינו לנשום וליהנות ממאכלי שבת וכו' בזכות ה'מרכז'...

אותות ומופתים!

בכל הכבוד הראוי, תלמידי שיעור ב'

בישבתה"ק אשדוד ארה"ק

צדקה מענג את השבת

ביום שישי נסענו מחוץ לעיר וכשהגענו למחוז חפצנו גילינו, ששכחנו להכניס את המזוודה עם כל בגדי השבת לאוטובוס. התחלנו בסדרת טלפונים מהכא להתם לחברים וידידים - אך המזוודה לא נמצאה.

הכנסנו כסף צדקה לקופת המרכז והתפללנו שנמצא את המזוודה ושתגיע אלינו עוד לפני שבת קודש. לאחר כמה דקות עלה בדעתנו להתקשר למשטרה, ולא יאומן. המזוודה חיכתה לנו בתחנת המשטרה, וכבר הייתה לנו הקלה בזה. כעת הדרך הייתה קצרה והמזוודה עם כל תכולת השבת הגיעה ב"ה עוד לפני כניסת השבת!

ד. לוי אשדוד

המבשר

העתון של היהדות הנאמנה

עיתון 1 בשביל כולם

'המבשר' המגיד ממזריטש 84 ביתר עילית 90500
02-5805802 פקס' 02-5805804 office@hamevaser.co.il

נדרי לה' אשלם, נגדה נא לכל עמו. בייגעלייגט איז דער סומע פון \$500 דאלאר וואס איך האב צוגעזאגט מנדב צו זיין פארן קופת המרכז, און גלייכצייטיג וויל איך פארציילן מיין איבערלעבעניש וואס האט מיר געברענגט צו געבן דעם סכום.

איך בין א אינגערמאן שוין עטליכע יאר נאך די חתונה. איך פלעג אמאל וואוינען אין בארא פארק אבער צוליב די הויכע רענט קאסטן און אנדערע סיבות האב איך זיך פאר אומגעפער צוויי יאר צוריק אריבערגעצויגן וואוינען קיין מאנסי.

ווי עס איז באקאנט האט דער "סעקשאן 8" פראגראם צוריק אנגעהויבן צו געבן געלט-שטיצע אין די לעצטע צוויי יארן, נאך א שיינער פאר יאר וואס דער אפיס איז געווען פארשלאסן פאר נייע אפליקאציעס. ווי אסאך אנדערע יונגעלייט וואס אזא שטיצע איז זיי א געוואלדיגע הילף זיך צו ספראווען מיט די טאג-טעגליכע הוצאות און ספעציעל די הויכע רענט-קאסטן האב איך זיך געכאפט אויפן מציאה און איך האב באלד איינגעגעבן אן אפליקאציע האפענענדיג אז מען זאל מיר 'אפראווען' ווי אמשנעלסטן.

געלויבט השי"ת אז נאך עטליכע חדשים האבן זיי מאשר געווען מיין קעיס און מען האט מיר געגעבן דעם גרינעם ליכט צו זוכן א דירה. לויטן אנווייזונג פון כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א האב איך אנגעהויבן צו זוכן א דירה אין בארא פארק וואו עס איז פיל לייכטער און געשמאקער צו וואוינען הן מצד פרנסה און צוליב נאך סיבות.

ווען כ'האב מזכיר געווען ביים רב שליט"א איבער די שוועריקייטן פון טרעפן א דירה און בארא פארק וועלכע זאל זיין צוגעפאסט צו מיר און זאל אויך וועלן אנעמען סעקשאן 8 האט מיר דער רב גאר ווארעם אנגעוואונשטן איך זאל טרעפן א דירה בקרוב ובניקול.

דער הייליגער ברכה פונעם מנהיג הדור דער רב זאל זיין געזונט איז פולקאם פארווירקליכט געווארן, און אן אפענע סייעתא דשמיא האט מיר באגלייט, און מיטן אייבערשטנס הילף האב איך געטראפן א הערליכע דירה אין צענטער פון שטאט וועלכע איז זייער צוגעפאסט פאר מיינע געברויכן, און איבער אלעם איז דער לענדלארד מסכים אנצונעמען די שטאטישע שטיצע.

איך האב באלד אנגעהויבן מיט די העפטיגע הכנות צום מאפן. איך האב באשטעלט א מאווינג קאמפאני, און ווי אויך האב האב איך געזאגט פאר מיין יעצטיגע לאנדלארד אז איך צי זיך ארויס אי"ה אינעם נאנטן צוקונפט, און יענער האט באלד געטראפן א נייעם שוכר וועלכער וועט זיך אריינציען א טאג שפעטער אין מיין דירה.

פארשטייט זיך אז אין די זעלבע צייט האב איך איינגעגעבן פאר די אטאריטעטן אז כ'האב געטראפן א דירה און אצינד דארפן זיי אראפקומען פאר אן 'אינספעקשאן' צו פארזיכערן אז מיין דירה איז קוואליפיצירט לויט זייערע פארשריפטן כדי צו באקומען די שטיצע. אבער צו מיין גרויס באדויער איז דער טאג פאר די אינספעקשאן באשטימט געווארן אויף א געוויסע טאג עטליכע טעג נאך וואס איך האב געדארפט אריינציען.

הערענדיג דעם דאטום האב איך זיך געטראפן אין א שרעקליכן פארלעגנהייט, ווייל דער געזעץ לויטעט אז כל זמן דער אינספעקטאר האט נאך נישט אפראווד דעם דירה טאר מען נישט אהין אריינציען, פון דער אנדערע זייט האב איך שוין באשטעלט א מאווינג-קאמפאני און זיי זענען נישט געווען עוועלעבל פאר שפעטער, און זיי האבן מיר נישט געהאלטן ביים צוריקגעבן דעם 300 דאלארדיגן 'דעפאזיט', און איבער אלעם האב איך געמוזט פארלאזן מיין דירה דער טאג וואס איך האב איינגעמאלדן פאר מיין פריעדיגן בעל הבית ווייל דער נייער שוכר האט זיך שוין יענעם טאג געדארפט אריינציען אין מיין אלטע דירה.

נישט וואוסענדיג וואו זיך אהינצוקערן האב איך באשליסן זיך אריינציען אין מיין נייע דירה טראץ דעם גרויסן איינשטעל אז דער אינספעקטאר וועט עס נישט אפראווד, און זיך פארלאזן אויף ניסים, אבער נישט פאר איך האב צוגעזאגט דער סומע פון 50 דאלאר פאר די מוסדות פון ארץ ישראל, און אין זייער זכות זאל דער אינספעקשאן אריבערגיין כשורה.

נישט האבענדיג קיין ברירה האב איך טאקע אזוי געטוהן, און איך האב אין א מזל'דיגע שעה אריינגעצויגן אין די דירה. און הפלא ופלא! דער אינספעקטאר איז אנגעקומען און האט ער פארהוילן זיינע אויגן פון די צענדליגע אייער-באקסעס וועלכע זענען געווען אויסגעלייגט איבערן גאנצן הויז, און ער האט אפראווד דער דירה!

די זאך-קענער טענה'ען אז אזא אינספעקשאן זאל אריבערגיין, נאכדערצו מיט א פארלעצונג אויף אזא גרויסן פארנעם איז ממש א זעלטנהייט, אבער איך האב געוואוסט ביי מיר און הארץ אז ווען מען שטיצט טויזנטע תלמידים בני ארץ ישראל האט דאס אן אומנאטורליכע כח!

בהוקרה ובהערצה

א.ח.ז.

MONT BLANC

SWAROVSKI TOM FORD

MODO

Silhouette

L'UPO

OGI EYEWEAR

בילטון פוטנציאל

רואים בין השורות? ברור שיש לכם עינית... פסח כשר ושמח!

התחדשנו בקולקציה
מרהיבה של המותגים
SWAROVSKI Silhouette MONT BLANC

מובי מאוחדת כולית

הסדרים עם קופות החולים משקפיים עד גיל 18 חינם, פרטים בסניפים

המכשור המתקדם ביותר

אופטומטריסטים מוסמכים

מעבדה בכל חנות

ירושלים ישעיהו 2, טל': 02-5002050, קניון רב שפע, שמגר 16, טל': 072-2750706 | בני ברק כתובתנו החדשה לנדאו 4, טל': 1-700-70-66-61
בית שמש נחל זוהר 10, טל': 02-9918111 | אלעד מרכז רימון (רייסדור), בן שטח 10, טל': 03-9063333 | ביתר עילית הר"ן 9, טל': 02-5800884

בדיבורים כולם חזקים בבריאות רק מאוחדת!

תושבי קריית בעלזא והסביבה
זוכים לשירותי הבריאות הכי מתקדמים!

המרכז הרפואי החדש רוממה

רח' ירמיהו 19 (מול גני גאולה) טל: 02-5444222

צוות המרפאה:

ד"ר דוד מורל מומחה לרפואת משפחה | פרופ' יונה אמיתי מומחה לרפואת ילדים
ד"ר אנה לוין מומחית לרפואת ילדים | ד"ר רונית גלעד גניקולוגית | ד"ר יעל
הכהן לוין פסיכותרפיסטית | ד"ר עמירם גפני מומחה בפסיכיאטריה
ד"ר דבו איזבל רופאת משפחה

לקיחת דמים ע"י אח | בית מרקחת | שרותי מזכירות | בשירות US גניקולוגי

מגוון שירותים נוספים במרכז הרפואי ברב שפע

רח' שמגר 16, טל: 02-5376650

רפואת ילדים | רפואת עיניים | כירורגיה | עור | המטולוגיה | אורולוגיה
קרדיולוגיה | נירולוגיה | א.א.ג. | גסטרואנטרולוגיה ילדים | מינהל רפואי
שירות ביקור בריא | פודיאטור | לקיחת דם | מכון על קולי (US) מיילדות

מאוחדת
להיות בריא ולהישאר בריא

מנהל קשרי קהילה:

הר' יעקב דסקלוביץ טל: 052-7611777

*3833 ■ meuhedet.co.il